

د سرو زدو گربنې

د سید التابعين امام

حسن بصري رحمه الله ويناوي

ليکوال

ابو رمان مولوي محمد غني فاروقی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د کتاب مھاگرني :

د کتاب نوم	::	امام حسن پصري رحمه الله ويناوي
ليکوال	::	اپورمان مولوي محمد غني فاروقی
كمپوز	::	مولوي موسى فانت
جيڏاين چاري	::	مجيب الله غريب دوست
خپرندوي	::	باور خپرندويه ٿولنه
لومبر چاپ	::	1401 هش
د خپرونوله	::	104
چاپ شمير	::	1100 ٿوکه

د چاپ حقوق له باور خپرندويه ٿولني سره خوندي دي.

باور کتاب پلورنئي، لاندیني پور، اسحق ڙي مارکپت، پڙاڙي مخلورلاري، جلال آباد

اپيڪه: 079-5353610 , 078-7730005 , 077-2702004

والي!

- ❖ د توحید پر عقیده راسته شوی نوي زلمي ته!
- ❖ هفه چې د قرآن کريم حافظه او مجود دي.
- ❖ د دارالقرآن والسنۃ د مدرسې د دوسيې درجي طالب العلم دي.
- ❖ د دينوي جومات آنلاین حلقة کې استاد سعد ته د قرآن کريمه تکرارونکي دي.
- ❖ د بنكلي خط لرونکي او خطاط دي.
- ❖ ان شاء الله د قرآن او سنت اپوند لوړي زده کړي به د رسول الله صلی الله عليه وسلم په محبوب بسار مدینه منوره کې ګوی او د قرآن او سنت له ګانې سره به د دعوت منبر ته ور پورته کېږي.
- ❖ هوکي؛ گوان او همتناک رمان فاروقي ته!
رب عز وجل دي یې ژوند د ايمان، توحيد او خوبو اخلاقو پر خوشبوګانو خوشبویه ولري.

به معینه
م فاروقي

د سروزدرو گوښې

سیدالتابعین امام حسن بصری رحمه اللہ د خپلی زمانی دا سی عالم، زاهد، مقتداء او د نوراني پوهی او حکمت نه برخمن شخصیت و، د یاد امام د فضیلت معیارونه خورا زیات دی، چې وروسته به یې د ده په پېژندنه او ځانګړنه کې ولولئ.

د فضیلت ستر لامل یې نبوي خاندان ته په نسبت کې دی او هغه دا چې ام المؤمنین ام سلمة رضي الله عنها ده ته خپلی مبارکې شپږی ورکړې وي، اسلامي عالمان او د سیرت خپرونکي، د ده په علم، تقوا او محبوبیت کې د همدي مبارکو شپږو اغږز یادوي، خومره سپیخلى او د رونسانه مستقبل لرونکی ماشوم و، چې د محمد مصطفی صلی الله عليه وسلم د گرانې، مبارزې او مهاجرې مېرمنې ام سلمة رضي الله عنها په شپږو ارام او کرارېده.

حسن بصری رحمه الله به اسلامي امت ته خنګه گران نه و، چې امير المؤمنین عمر بن الخطاب رضي الله عنه ورته دا سی دعا کړې، اى الله! (حسن بصری) ته په دین کې پوهه ورکړې او خلکو ته یې گران کړې.

مورد هم د ثواب او د دي د خپراوي په نيت د دي محبوب انسان
مواعظو، نصيحتونو، ويناوو او خانگرنو پسي د (البداية والنهاية) او
نورو مستندو کتابونو پاني وارولي او د ده د پراخ سيرت او مواعظو
څخه مو د ده د علم، حکمت خينې برخي، خپلې مورني ژبي پښتو
ته را وزبارلي، خو نورو مسلمانانو ته هم د ده د ايماني مواعظو رنا
ورسپري، که الله عز وجل توفيق راکړ د جواهراتو په لړي کې به د
سره زرو کربنو کتاب پسي دويم کتاب (عبدالله بن مبارك رحمه الله
ويناوي) وي او هوده مو دا دي چې د (جواهراتو) لړي کې د صحابه وو
او تابعینو د خلانده خپرو مواعظ او ويناوي د خوان کهول مخي ته
کېردو.

په پاي کې د منني په پار د حقوقو او سياسي علومو ماستر سيد
عزت الله سيدي چې ياد يې اړين بولم، چې تل د مستندو کتابونو په
برخه کې راسره مرسته جاري ساتلي، د باور خپرندويه ټولنې له
مشرتابه نه هم د زړه له تله منه کوم، چې په ټوله مينه او اخلاص د
ایمان او علم کتابونه چاپ کړي، د ګرانې لورکۍ نجلا فاروقي ژوند
دي هم د ايمان، علم او تقوا په سينګار بسايېسته شي، چې د خپلې
ورتیا په اندازه مرسته يې راسره کړي، له هغو ټولو منندوى یم، چې
د سرو زرو کربنې يې کمپوز او دېزاين کړي.

په درنښت

محمد غني فاروقي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د سید التابعین امام حسن البصري رحمه الله پېژندنه!

حسن بن أبي الحسن يسار، د حسن بصری پلار د میتا د سیمی و.
اسم کنيه يې ابو سعید ده.

زوکره يې (۲۱) هجري کې وه، هغه مهال چې د امير المؤمنین عمر بن الخطاب رضي الله عنه د خلافت دوه کلونه پاتې و.

﴿ مرینه يې (۱۱۰) هجري. ﴾

﴿ د مور نوم يې خيرة دی. ﴾

﴿ پلار يې د زید بن ثابت رضي الله عنه ازاد کړی مری و.
مور يې د ام المؤمنین ام سلمة المخزومية رضي الله عنها وينځه وه. ﴾

د حسن بصری رحمه الله ځانګړنې

ام المؤمنین ام سلمة رضي الله عنها به چې کله ام الحسن (د حسن مور) د خه کار پسې لېرله، هغه مهال چې حسن بصری کوچنۍ ماشوم و؛ نو حسن به ژړل، بیا به ام المؤمنین ورپاڅېده،
حسن به يې کرار وه او د خپلې مبارکې سینې شیدې به يې ورکولې، کله - کله به يې حسن په غېړ کې را واخیست له کور نه د
باندي صحابه و ته به يې را وویست او هغوي به حسن ته دعاګانې
کولي.

د سلف صالحینو د وینا پر استناد، ويل کېږي، چې حسن بصری ته
ورکړل شوی حکمت او علمونه، د هغه رضاعت (شېدو ورکړي) له
برکت خخه سرچينه اخلي، چې نسبت يې رسول الله صلی الله
عليه وسلم ته شوی. (البداية والنهاية، ۲۵۱/۹)

يو خل يې امير المؤمنین عمر رضي الله عنه ته راوویست، هغه ورته داسي دعا وکړه:

اللَّهُمَّ فَقِهْهُ فِي الدِّينِ وَ حَبِّبْهُ إِلَى النَّاسِ.

زېاره: ای الله! په دین کې پوهه ورکړي او خلکو ته يې ګران کړي.

❖ حسن بصری رحمه الله وادی القری کې راستر شو، د جمعی لمانځه ته به حاضریده او د امير المؤمنین عثمان رضي الله عنه خطبه به يې اوږد.

معمر بن سليمان وايي: زما پلار به ويل: حسن د بصری والو عالم دی.

❖ حسن بصری رحمه الله د صحيح سند له مخي نبدي پنځوس صحابه و خخه د احاديثو روایت کړي.

دا وايي: عثمان رضي الله عنه مې يو خل ولید، چې په نبوی جومات کې ويده و، تر دي چې مؤذن راغۍ، بیا پاخېدہ او د شگونبې مې د هغه پر اړخ ولیدې.

زه به د عثمان رضي الله عنه د خلافت په مهال د رسول الله صلی الله عليه وسلم د مېرمنو کورونو ته ننوتم، لاس به مې چت ته رسماوه او دغه مهال تازه د زلمیتوب عمر ته رسپدلی ووم.

❖ حسن بصری رحمه الله به ويل: د عثمان رضي الله عنه د شهادت په ورځ زه د خوارلسو کلونو په عمر ووم.

❖ حزم رحمه الله وايي: حسن بصری رحمه الله مکې ته راغلی و، د مقام ابراهيم خنګ ته يې لمونځ وکړ، ومه ليدل چې عطاء، طاؤس، مجاهد او عمرو بن شعیب په څېر ستر - سترا عالمان يې خنګ ته راغل او ورسه کیناستل.

- ❖ امام ذهبي رحمه الله ليکلي: دا بېلگە مور ته د حسن بصرى رحمه الله د لور شخصيت او علميت بنكارندويي کوي.
- ❖ حسن بصرى رحمه الله، دېر جهاد ته تلونکي او مجاهد انسان و، د خراسان د امير ربیع بن زياد ليکونکي هم و.
- ❖ حسن بصرى رحمه الله غزاگانو ته له تگ سره - سره د بصرى مفتی هم و.
- ❖ دا وايي عثمان رضي الله عنه مې يو خل وليد، چې په نبوي جومات کې ويده و.
- ❖ حسن بصرى رحمه الله جامع عالم، د لوړې درجي فقيه کره او مستند عالم و، امين، عبادت کوونکي، ناسک (په احکامو پوه) او د ډېر علم لرونکي و، ژبه کې فصيح و او هم له ډېرې بسکلا برخمن انسان و.
- ❖ اصمعي د خپل پلار نه روایت کړي، چې د حسن بصرى رحمه الله په خېر د پلنولېچو خاوند بل خوک مې نه دي لیدلى، د لېچې پلنواли يې د یوې لوېشت په اندازه و.
- ❖ د فزيکي بنې او جورښت له پلوه، پوره، نمکين او بنایسته خېره يې وه او ترو تازه و.
- او له مشهورو بهادر او خيگر ورو انسانانو خخه و، مرسل روایتونه يې ډېر کره نه دي.
- ❖ عوام بن حوشب وايي: حسن بصرى رحمه الله بي مثاله انسان و.
- ❖ ابو بردہ وايي: د رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه و ته ورته خويونو او صفتونو کې مې د ده په خېر بل خوک نه دي لیدلى.

❖ انس بن مالک رضي الله عنه به ويل: له حسن بصرى رحمه الله نه د مسئلو پونستنه کوي، ده مسائل ياد کري او له موره هير شوي.

❖ مطر الوراق وايي: حسن بصرى رحمه الله به چي کله را بسکاره شو، داسي به معلومده، گوا چي له اخترت نه راغلى او د اخترت خبرونه بيانيوي.

❖ حسن بصرى رحمه الله خوان او د دېر بسکلي مخ خاوند و.

❖ حسن بصرى رحمه الله به هره جمعه خپلي بيري ته زېر رنگ ورکاوه.

❖ ابو قتادة رحمه الله وايي: د حسن بصرى رحمه الله د علم په خبر علم مي له هېڅ عالم سره نه دي موندلی، ده په عالمانو ځانګړي خاي او فضيلت لره.

❖ امة الحكم وايي: حسن بصرى رحمه الله به د قرآن کريم د زده کړي ليپاره، د حطان الرقاشي استاد خنگ ته راتله، د ده په خبر او د بسکلي مخ لرونکي مي کله نه دي ليدلی.

❖ ايوب السختيانى وايي: يو سري به درې کاله د حسن بصرى رحمه الله درس ته ګښاسته، بيا به ې هم د ده د رغب او هيبت له امله تري پونستنه نه شوه کولی؟!

❖ معاذ بن معاذ وايي: اشعث ته مي ووبل: تا له عطاء بن أبي رباح رحمه الله سره ملاقات هم کړي او بيا هم له تاسره د ځينو مسئلو په اړه پونستني دي، ولې دي تري پونستنه نه کوله؟ اشعث راته ووبل: له حسن بصرى رحمه الله نه وروسته مي چي له هر عالم او فقيه سره ناسته کړي په علم کي راته کوچنۍ بسکاره شوي دي.

❖ ابو هلال وايي: زه له قتادة سره وم، چي د حسن بصرى رحمه الله د مرګ خبر راغي، ما ووبل: حسن بصرى رحمه الله سم په علم کي

غوبه شوي و.

قتادة وویل: نه؛ داسې نه ده، بلکې هغه علم کې را ټوکپدلى او ستر شوي او د علم خزانه يې تر لاسه کړو وه او علم يې خکلی و.
په الله سوګند! له هغه سره یواحې هغه خوک کينه ساتي، چې له خوارجو خخه وي.

* قتادة وايي: د حسن بصری رحمه الله په خېر، د بشپړ مرؤه او سړیتوب خاوند مې بل خوک نه دی ليدلی.

* علي بن زيد وايي: د سعید بن المسيب، عروة، قاسم رحمهم الله او داسې نورو مې اورېدل کړي؛ مګر د حسن بصری په خېر مې خوک نه دی ليدلی، که ده صحابه موندلی وي، یاني د هغوي همزولی او د هغوي په زمانه کې و، نوله ده خخه به نه وو مخکي شوي.

* حجاج بن أرطاة وايي: له عطاء بن أبي رباح رحمه الله نه مې د جنازې لمانځه کې د قرات په اړه وپونستل: هغه راته وویل: په دې اړه موڅه نه دی اورېدلی او نه يې د قرات په اړه علم لرو!
ما ورته وویل: حسن بصری رحمه الله وايي: چې د جنازې په لمانځه کې قرات لوستل شته؟

* عطاء بن أبي رباح رحمه الله وویل: هغه ستر امام دی، چې اقتداء ور پسې کېدلی شي.

* یونس بن عبید وايي: د حسن بصری رحمه الله په خېر مې بل هېڅوک داسې نه دی ليدلی، چې وینا يې عمل ته ډېره نږدي وي.

* سلام بن مسکین وايي: حسن بصری رحمه الله مې ولیده طلايي چېنه يې پر غاره وه.

❖ عوف وايي: دا سې سړي مې ونه ليد چې له حسن بصری رحمه الله:
نه دي هغه ته د جنت لاره بنه معلومه وي، ياني د جنت لاره یوازې
ده ته بنه معلومه وه.

❖ خالد بن صفوان وايي: له مسلمة بن عبدالملک سره مې ملاقات
وشنو هغه راته وویل: خالد، د بصری د حسن په اړه معلومات راکړه!
ما ورته وویل: الله عز وجل دې ستاسي حال بنه کړي سمه ده، د
هغه په اړه مو په پوره علم خبروم، زه یې څنګ ته ګاونډي یم او د
ناستې ملګري یې یم، له پخوانه یې پېژنم، د هغه چا په خبر دی،
چې پټ او بسکاره یې یو ډول وي او وینا او عمل یې سره ورته وي،
که پر کوم کار کېني، پر هماغه پاخیرې او که پر یو کار یا خبره
پاخیرې، پر هماغه بیا کینې هم؛ که د کوم کار حکم کوي، لومړۍ
پړی پخپله عمل کوي، که له کوم کار نه خلک منع کوي، لومړۍ
پخپله هغه کار پړېږدي، دی له خلکو بې پروا دی او ګورم چې خلک
ده ته اړ او محتاج دي.

مسلمة بن عبدالملک وویل: بس دی، کيف یضل قوم هذا فيهم.
ڦباره: هغه خلک به څنګه بې لاري شي، چې د حسن بصری
رحمه الله په خبر خلک پکې وي.

❖ حجاج اسود وايي: یو سړي ارمان وکړ، کاش، چې د حسن بصری
رحمه الله زهد، د ابن سيرين ورع (خان ساتنه) د عامر بن عبد
قيس عبادت او د سعيد بن المسيب په خبر فقاہت مې لرلي، د
مطرف بن الشخير یې هم خه شې یاد کړ، حجاج وايي: له غور او
نظر وروسته خرګنده شوه، چې دا ټول صفتونه په حسن بصری
رحمه الله کې، وو.

ابو قتاده وايي: عمر بن الخطاب رضي الله عنه په رأيه کي ورته مې بل خوک نه دی ليدلى.

حسن بصرى رحمه الله به چې خبرى کولې، دا سې وي گوا چې مرغلىرى دې، له هغه وروسته خىنۇ نورو ھم ھىخە وکړه، چې د هغه په خبر خبرى وکړي، خبرى يې دا سې وي گوا چې کانګې (قى) يې له خولو ھىخە راوخي.

حسن بصرى رحمه الله به د سپينو ورخو (ايام بيض) اشهر الحرم او د دوشنبې او پنجشنبې د ورخو روزې ن يولې.

حسن بصرى رحمه الله د حلالو او حرامو په اړه بنه عالم و.
همام بن حسان وايي: حسن بصرى رحمه الله د خپلې زمانې ستر بهادر انسان و.

مهلب رضي الله عنه به چې د مشرکانو په وړاندې جنگ ته وته،
حسن بصرى رحمه الله به يې پوخ کې مخکې کاوه.

مطر وايي: د حسن بصرى رحمه الله د ناروغى پونستنى ته ورغلو په
کور کې يې هېڅ شى نه و، نه فرش، نه قالين، نه بالخت او نه پيزى،
يواري يو تخت و، چې د پيزى د لوخونه او بدل شوي و.

د حسن بصرى رحمه الله د دېگ خوشبوبي، د پخ کړي شوي بسورو
له خوشبوبي نه ډېره زياته وه.

حسن بصرى رحمه الله د نبوي احاديثو خانګړې نسخه لري، چې
نسخة الحسن باندې يادېږي، دې نسخه کې يې پنځوس احاديث
له سمرة بن جندب رضي الله عنه نه روایت کړي، حکه سماع
(اورېدل) يې له سمرة بن جندب رضي الله عنه ھىخە ثابت دي، د
عقيقة حدیث يې هم له سمرة رضي الله عنه ھىخە اورېدلې دې،

دغه راز د مثلی حدیث یې هم له سمرة بن جندب رضي الله عنه
خخه اورېدلی، دا چې د حسن بصری رحمه الله د احادیثو په نسخه
احتجاج او استدلال کېدی شي که خنگه، په دې اړه د اهل علمو
اختلاف دی. (والله اعلم)

❖ عبد الله بن الحسن وايي: پلار مې نبردي (۸۸) کاله ژوندي و.
❖ امام ذهبي رحمه الله وايي: د رجب مياشتی لومړيو کې وفات شو،
جنازې ته یې ډېر زيات خلک حاضر شوي و، د جمعې ورڅ وه، د
جمعې د لمانځه نه وروسته پري بصره کې د جنازې لمونځ وکړي
شو، ګنه ګونه ډېره وه او ډېرو خلکو یې جنازه بدراګه کړه، د ګنه
ګونې له امله په دغه ورڅ د بصرې په جامع جومات کې د مازیګر
جمع هم ونه شوه. (سیر اعلام النبلاء، ۴۵۶/۵، ۴۷۳)

❖ د مواعظ الامام الحسن بصری رحمه الله ليکوال یې په اړه ليکي:
ويل کېږي، خبرې یې د پېغمبرانو خبروته ورته وي او سيرت یې د
صحابه و سيرت ته ورته و، همدا لامل دي، چې الله تعالى یې
خبروته د خلکو په زړونو کې خای ورکړه؟
❖ د ژوند په هر ډګر کې یې د خواړه کلام جدا۔ جدا برخې شته، چې
د حق لور ته بلونکي او د خير لور ته لپواليابښونکي دي.
❖ خبرو کې یې له شر نه کرکه ده او خبرې یې د شيانو حقیقت ته
رسونکي دي، ځکه خبرې یې د ژوند په ژوند کې د تطبیق له
ميدان نه تېږي شوي دي، تش خبرې نه دي، چې د فکر له ګانې
اخیستل شوي وي او حقیقت نه لري.

❖ خبرو کې د تجربې لنډيز دي، ايمان او عمل پکې دواړه ليدل
کېږي؛ ځکه ربنتیني تعبيرونه لري.

• د علمي پر مختگ له امله د شیخ البصرة (د بصری عالم) لقب ورکول شوی و.

• فقیه، محدث او مفسر و، ویناوی یې د فقهی او احادیثو په کتابونو کې شته او احادیثو کې مرویات یې د احادیثو په کتابونو کې شته وعظ یې په زړونو اغږز کاوه.

• مالک بن رباح رحمه الله وايي: د حسن بصری، سعید بن جبیر او دی ته د ورته عالمانو پر خبرو او نصیحت به الله تعالی ڏلپی - ڏلپی خلک برابرول او زړونه به یې (پر حق) ژوندي کېدل.

• ابو بکر البهذلی ویلي: دولسو کلونو کې یې قرآن کریم حفظ کړی و، تر هغې به له یو سورت نه بل سورت ته نه واته خو به یې چې د حفظ کړی شوي سورت پر تفسیر او شان نزول خان پوه کړی نه و، هېڅ یوه اشرفی یې په سوداګری کې نه کاروله او نه د حاکم امير (باچا) د لوري چېري پر دندہ گومارل شوی و.

د وفات په مهال یې زرین وصیت ولولئ!

• ابان بن محبر وايي: هغه مهال چې د حسن بصری رحمه الله د مرگ وخت نړدي شو، ځینې ملګري یې خنګ ته ورغلل، ورته یې وویل: ابو سعیده! موږ ته داسي درې خبرې د توبنې په ڏول پرپېرد، چې موږ ترې ګټه تر لاسه کړو!

حسن بصری رحمه الله وویل: زه تاسې ته درې خبرې د توبنې په ڏول پرپېرد، دا واخلى او بیا زما له خنګ نه پاڅېږي! ما هغه ته پرپېرد، چې د کوم په طرف مې مخ اړولی.

- له خه کاره چې منع شوي یې، په ټولو خلکو کې د هغه کار بنه پرېښدونکي شئ.

د نېکي د کوم کار په اړه چې تاسې ته حکم شوي، پر هغې بنه عمل کوونکي شي او پوه شي چې ستاسي قدمونه پر دوه ډوله دي. د یو ډول قدمونو ثواب تاسې لپاره دي، ياني (هغه چې د خير په لاره کې پورته کړي شي، لکه لمانځه ته تلل).

د دويم ډول قدمونو وبال او ګناه تاسې لپاره ده، ياني (هغه قدمونه چې د شر او ګناه په لاره کې پورته کړي شي) اوس نو تاسې پخپله وګوري، چې سهار مهال چېري څئ او شپه مهال بېرته چېري راخي؟ (مواعظ الامام الحسن البصري، ۲۷، ۱۹)

❖ حافظ ابو نعيم الاصفهاني رحمه الله په حلية الاولىاء کې د حسن بصری رحمه الله له غرائب الحديث نه هم خوبېلگی را نقل کړي، مور هم تري خوبېلگی د سرو زرو کربنوته را نقل کړي.

❖ حسن بصری، له عمران بن حصين رضي الله عنه نه روایت کړي او هغه له رسول الله صلی الله عليه وسلم خخه حدیث نقل کړي، رسول الله صلی الله عليه وسلم ویلی: بې شکه، الله عز وجل دا دین د خپل خان لپاره خالص ګرخولی او ستاسي له دې دین سره دوه خویونه بنايېږي، چې یو خوی سخاوت او بل یې بنه اخلاص دي؛ نو خبر شي او دین مو پر دې دواړو خویونو ډولی کړي. (كنز العمال، ۶/۱۵۹۸۹)

❖ حسن بصری رحمه الله له عمران بن حصين، جابر بن عبد الله او ابو هریرة رضي الله عنهم نه روایت کړي، دوى وايي: (رسول الله صلی الله عليه وسلم د میرې، د شاتو مچې، هدهه (ملا چرګک) او صرد له وزلو نه منع کړي ده.

او دغه راز له دې نه یې منع کړي، چې د الله تعالى نوم پر لارو پاک
او لري کړي شې). (ابو داود)

❖ حسن بصری رحمه الله له انس بن مالک رضي الله عنه نه روایت
کړي: رسول الله صلی الله علیه وسلم ویلی: خوک چې په دنیا کې
دوه ژبی وي، الله تعالى به هغه ته د قیامت په ورخ، د اور دوہ ژبی
ورکړي. (مجمع الزوائد)

❖ حسن بصری رحمه الله له انس رضي الله عنه خخه د حدیث روایت
کړي، رسول الله صلی الله علیه وسلم ویلی: (نېکي د زړه رنګا، د مخ
سینګار دی او د عمل پیاوړتیا ده، گناه د زړه تیاره، د مخ بد رنګي او
په عمل کې کمزوري ده. (کنز العمال، حلية الاولیاء، ۱۴۹/۲)

ورخ دې مېلمنه ۵۵!

د ادم زويه! ورخ دې مېلمنه ده، که احسان او بنه سلوک ورسره
وکړي دا خي او بنه به دې وايي او که نا سم سلوک ورسره وکړي هم
خي او بد به دې وايي شپه هم داسې ۵۵. (مواعظ الامام حسن البصري، ۴۵ مخ)

?.....

حکه لړه موده وروسته دا ستا قبر دی، ته له هاغې ورخې راهیسې
د خپل عمر د ودانۍ پر نړولو لګېدلې یې، چې د مور له ګېډې نه
راوړلی یې. (المصدر السابق، ۴۵)

د ورخو غونچه!

بنيادمه! ته له ورخو جوړ یې، هر ګله چې یوه ورخ خي، ورسره ستا
یوه برخه خي. (المصدر السابق، ۴۵)

وينه او غوبنه دی ساته!

بنيادمه! د دين ساتنه دی کوه، دا ستا وينه او غوبنه ده که دين
دي ساتلي و، وينه او غوبنه دی ساتلي ده او که خبره بل چول وه،
بیا د الله نه پناه وغواړه، دا بیا نه مړ کېدونکی اور دی، نه رغېدونکی
تكلیف دی، تلپاتی کېدونکی عذاب او کړاو دی او نه مړ کېدونکی

نفس دی. (مواعظ الامام الحسن البصري، ٤٦ مخ)

زرونه او جامي؟!

له تاسي وراندي د مخکينيو خلکو زرونه نرم و او جامي یې سختې
وي، ستاسي زرونه سخت او جامي مو نرمې دي.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ٤٨)

د سرو زرو غونډي

❖ يوازي مؤمن تري وېره لري اومنافق تري څان په امن
نيسي. (البداية والنهاية، ٢٧٣/٩)

يو چا حسن بصرى رحمه الله ته وویل: یوه ډله وايي: مور له نفاق نه
وېره نه لرو، حسن بصرى رحمه الله وویل: پر الله سوګند! که زه پر
دي پوه شم چې له نفاق نه خلاص یم، دا راته د سرو زرو له غونډي
نه غوره دی، دغه راز ده به ويل: د زره او ژبه اختلاف، د پت او
بنکاره اختلاف له منافقت خخه دي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ٤٩)

پر قرآن څان تول کړه!

الله تعالى دی پر هغه کس رحم وکري، چې د الله عز وجل له
كتاب سره په خلوت کې خپل څان د الله عز وجل كتاب ته وراندي
كري، که څان د الله تعالى د كتاب سره موافق وګوري، د الله حمد او
ثناء دي ووايي او د الله نه دې زيات فضل او لورېنه وغواړي

او که خان يې د قرآن کريم مخالفت احساس کړ، خان دي
بند کري، له زره سره دي الله ته ور وګرخي او ژر دي
ور وګرخي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۵۹)

پنځه ستري کلمي!

د تعجب او حیرانتیا خبره ده، چې عمجن انسان خنګه له پنځو
کلمونه غافل دي او پر دي هم پوهېږي، چې ددي کلمو لومړي کلمه
ويونکي، الله عز وجل پر خومره بدلو نازولي.

❖ الله عز وجل وايي:

وَلَنَبْلُونَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَ
الثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُّصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَ
إِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُهْتَدُونَ ﴿البقرة﴾

ڦباره: او مور به ارو مرو په وېره، خطر، لوره، د سر او مال په تاوان او
د عائدائو په خساره کې په اخته کولو پر تاسي ازمهښت کوو،
ای پېغمبره! هغو کسانو ته زېری ورکړه، چې په دي حالاتو کې صبر
وکري * او د مصیبت راتلو په وخت کې ووايي، چې مور د الله يو او د
هماغه الله لوري ته زموږ ورگړښد دی * چې پر هغو به د هغو د
رب زياتي پېرزويني او رحمت وي او همدغه شان خلک پر سمه لار
روان دي.

د لومړي کلمي نه مراد د (انا لله وانا اليه راجعون) کلمه ده.

دویمه کلمه!

❖ اللہ عز وجل وايي:

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشُوْهُمْ فَرَأَدُهُمْ وَ
إِيمَانًا وَ قَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ فَإِنَّقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَ
فَضْلٍ لَّمْ يَتَسَسَّهُمْ سُوءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ

عظیمٌ ﴿۱۰﴾. (آل عمران)

ڇباره: هغه کسان چې خلکو (منافقانو) ورته وویل: چې ستاسي پر خلاف لوبي لبکري راغوندي شوي دي، له هفو نه ووبربوي؛ نو ددي په اورېدو یې نور هم ايمان پياوري شو او هفو ٿواب ورکړ، چې زمور لپاره اللہ کافي دي او هماگه ډېر بنه کار جوروونکي دي * په پاى کې هفوی د اللہ تعالي له نعمت او لوريښي سره بېرته ستانه شول، هفو ته هېڅ راز زيان هم و نه رسیده او د اللہ له خوبني سره سم تگ کولو مرتبه یې هم وموندله، اللہ ډېر ستر لوروونکي دي.

درېیمه کلمه:

وَ أَفْوَضْ أَمْرِيَ إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَهُ اللَّهُ سَيِّاتِ مَا
مَكَرُوا وَ حَاقَ بِالِّفْرَعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿۶﴾. (غافر)

ڇباره: او خپله معامله زه اللہ ته سپارم، اللہ د خپلو بنده گانو ليدونکي دي * په پاى کې (هفو کسانو چې ډېري ناوره دسيسي یې د هغه مؤمن پر ضد په کار واچولي)، اللہ له هفو ټولو نه هغه وساته او د فرعون ملګري پخپله په ډېر بد عذاب کې راگير شول.

خلورمه کلمه:

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ تَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلْمِ إِنَّ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ ۝ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ فَاسْتَجِبْنَا لَهُ ۝ وَنَجَّيْنَاهُ
مِنَ الْغَمِّ ۝ وَكَذَلِكَ نُعْجِي الْمُؤْمِنِينَ ۝ .(الأنياء)

ڇباره: او مور د کب خبنتن هم ونازوه، کله چې هغه په غوشه تللی و او انگېرلي یې وه، چې مور به هغه مواخذه نه کرو، په پای کې هغه په ترميو کې اواز وکړ چې: (نشته بل معبدود مګر ته یې، پاک دی ستا ذات، بېشکه مالندون وکړ * هله نو مور د هغه د عاقبو له کړه او له غم نه مو هغه وړغوره او په دغه شان مور مؤمنان ړغورو.

پنځمه کلمه:

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبُّنَا أَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ
أَقْدَامَنَا وَأَنْصَرَنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِ ۝ فَاتَّهُمُ اللَّهُ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَ حُسْنَ
ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۝ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ .(آل عمران)

ڇباره: د هغو دعا صرف دا وه چې، اى زمود پروردگاره! زمود خطاوي او گناوي او زمود په کار کې زمود تیری راوېښه، زمود قدمونه محکم کړه او پر کافرانو زمود د بولاسی لپاره را سره مرسته وکړه * په پای کې الله هغو ته د دنيا ثواب هم ورکړ او له هغه نه غوره ثواب یې په اختر کې هم ور په برخه کړ، د الله همدا راز نیک عمله کسان خوبنېږي. (مواعظ و اقوال الصالحين و الصالحات، 7 ص)

اسماعیل علیه السلام خنگه ستایل شوی؟

الله تعالی دی پر هغه سپری رحم وکړي، چې خپل ورور او د کورنی غرو ته نصیحت کوي وايې: د لمانځه، زکات، ګاونديانو، ورونو، ملګرو او استوګنځایونو پاملننه کوي، کېدی شي الله درباندي رحم وکړي، بې شکه الله عز وجل د خپلو بنده ګانو خخه د خپل یو بنده (اسماعیل علیه السلام) ستاینه داسي کړي.

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكُورَةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا . (مریم)
ژباره: هغه خپلې کورنی ته د لمانځه او زکات حکم کاو او د خپل رب په وړاندې یو غوره انسان و.

مسلمان او مؤمن!

بنيادمه! ته خنگه مسلمان کېدلی شي، چې ګاونډی دی له ضرره بچ نه دی؟ او ته خنگه مؤمن کېدلی شي چې خلک له تا نه په امن نه دی. (مواعظ الامام الحسن البصري، ٦٠)

د زوی مبارکي!

د حسن بصری رحمه الله په مجلس کې، یو سپری بل سپری ته د زوی مبارکي کې وویل: د آسونو خاوند دی درته مبارک وي!
حسن بصری رحمه الله وویل: کېدی شي د خرو خاوند وي.
بیا یې وویل: الله چې چاته زوی ورکړي، ته ورته ووايې، د بښونکي ذات شکر ادا کړه، بښل شوی اولاد دی برکتی شه، څواني یې په نصیب او نېکي یې روزي شه. (مواعظ الامام الحسن البصري، ٦٤)

ممتاز خلک!

که الله عز وجل غوبستی وي، تاسي ټول به يې شتمن کرخولي وي، هېڅ فقير به درکې نه او که غوبستي يې وي، تاسي ټول به يې فقيران گرخولي وي، هېڅ شتمن به درکې نه وي، مګر اصل حقیقت دا دی، چې الله ستاسي ځینې پر ځینو نورو ازمايې، ددي لپاره چې وګوري، چې تاسي ځنګه عملونه کوي، بيا الله خپلو بنده ګانو ته د نېکو خويونو لارښونه کړي، ويلي يې دي:

وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌۚ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ .(الحشر)

ڇباره: او پر خپل څان باندي نورو ته ترجيح ورکوي اگر که پخپله محتاج وي هم، حقیقت دا دی کوم خلک چې د خپل زړه له تنګي، نه وړغورل شول همغوی فلاح ميندونکي دي.

حسن بصری رحمه الله وايې: زه د عثمان رضي الله عنه د شهادت په ورخ د خوارلسو کلونو په عمر کې وم، بيا حسن بصری رحمه الله وویل: که هېږدل نه وي، علم به ډېر زیات وي. (سیر اعلام النبلاء، ۴۶۰/۵)

حجاج بن أرطاة وايې: د عطاء بن أبي رباح رحمه الله نه مې د جنازي په لمانځه کې د قرأت په اړه وپوبنتل، هغه راته وویل: په دې اړه موڅه نه دي اوږيدلې او نه راته جنازه کې د قرأت په اړه علم شته، ما ورته وویل: حسن بصری رحمه الله وايې: چې جنازه کې قرأت ويل شته، عطاء رحمه الله وویل: د هماغه پېروي پر څان لازم کړه، هغه یو داسي ستر امام دي، چې اقتدا ور پسې کېږي. (سیر اعلام النبلاء، ۴۶۴/۵، معالي الاخلاق، مواعظ للشامي، ۱۸۷ ص)

زه ستاسی دوست یم!

قتاده رحمه الله وايي: مور د حسن بصری رحمه الله خنگ ته ورغلو، هغه ويده و، سرته نبدي يې يوه توکړي اېښي وه، مور هغه را نسله، په هفې کې ڏوډي او خه مېوه وه، مور تري خواراک پيل کړ، دغه وخت کې هغه هم را وېښ شو، خوشحاله او موسکانده شو او دا ايت

يې ولوسته: (أَوْ صَدِيقُكُمْ). (النور، ٦١)

يانې زه ستاسی دوست یم، پر تاسي خه گناه نشته. (سیر اعلام النبلاء، ٤٦٦)

مرغاري!

ایوب سختيانی وايي: حسن بصری رحمه الله به چې خبرې کولی تا به ويل، ګوا چې مرغاري يې له خولي نه راوئي، له هغه نه وروسته ځینو خلکو خبرې پيل کړي؛ مګر داسي خبرې يې له خولو نه راوئي ګوا چې قئ يې له خولو خخه راوئي. (سیر اعلام النبلاء، ٦٦/٥)

حقيقي عالم!

عمران القصیر وايي: له حسن بصری رحمه الله نه مې د یو خه شي په اړه وپونستل: ورته ومي ويل، فقهاء يې په اړه داسي او داسي وايي: حسن بصری رحمه الله وویل: تا فقيه پر خپلو سترګو ليدلی؟ بيا يې وویل: بي شکه فقيه (عالم) هغه خوک دي، چې له دنيا خخه پرهېز او بې پرواہ وي، پر دين پوهېږي او تل د الله عز وجل پر عبادت بوخت وي. (سیر اعلام النبلاء، ٤٦٥/٥)

عزت په پيسه کې نه شته!

پر الله سوګند! چا چې درهم عزتمن شي ګنهلى، الله هغه کس خوار او ذليل کړي. (حسن بصری، سیر اعلام النبلاء، ٤٦٥/٥)

ناکاره ملگري!

دينار او درهم هغه ناکاره ملگري دي، چي د ملگرتيا تر پايه درته هېڅ گته نه رسوي، ياني هله درته گته رسوي، چي کله درنه جدا شي. (حسن بصرى، سير اعلام النبلاء، ٤٦٦/٥)

﴿ ايوب وايي : حسن بصرى رحمه الله به د مرغلرو په خبر خبرې کولي له هغه وروسته د خينو خلکو له خولو نه داسي خبرې راوخي، گوا چي کانګي (قى) يې له خولو خخه راوخي.﴾

(حسن بصرى، سير اعلام النبلاء، ٤٦٦/٥)

محمدى امت او ډولي جنت!

هېڅ امت لپاره جنت دومره نه دی ډولي شوي، خومره چي دي امت لپاره ډولي کړي شوي، مګر بيا يې هم ميینان نه لېدل کېږي. (حسن بصرى، سير اعلام النبلاء، ٤٦٦/٥)

د علم اغښز!

ډېر خلي يو کس علم تر لاسه کوي، مګر خشوع او زهد يې په ژبه او سترګو کي نه ليدل کېږي. (حسن بصرى، سير اعلام النبلاء، ٤٧٠/٥)

تقدیر!

څوک چي تقدیر دروغ گني کافر کېږي!. (سير اعلام النبلاء، ٤٦٩/٥)

حکمت!

اعمش وايي: حسن بصرى رحمه الله به تل حکمت يادوه، تر دي چي الله يې پر ژبه حکمت جاري کړ.

د ابو جعفر باقر رحمه الله په وړاندې به چې امام حسن بصری رحمه الله یاد کړي شو، هغه به ویل: د دی سري خبری د پېغمبرانو خبرو

ته ورته دي. (سیر اعلام النبلاء، ۴۷۱/۵)

د عمر غونچه!

بنيادمه! ته له ورخو جور یې، کله چې یوه ورخ لاره شي ستا ځینې
برخه ځې. (حسن بصری، سیر اعلام النبلاء، ۴۷۱/۵)

خواشينې نړۍ!

مرګ دنيا وشرموله، اوس پکې عقلمن ته هېڅ خوشحالی پاتې نه
د ۵۵. (حسن بصری، سیر اعلام النبلاء، ۴۷۱/۵)

د غافل زړه نښه!

د مؤمن خندا د زړه له غفلت خخه وي. (حسن بصری، سیر اعلام النبلاء، ۴۷۱/۵)

له رحمت نه بړخمن خلک!

يو سري له حسن بصری رحمه الله خخه وپونستل: د الله ددي قول
خه مقصد دي:

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝ إِلَّا مَنْ
رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذِلِكَ خَلَقَهُمْ ۝ وَتَمَثُّلُ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا مُكَفَّنَ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَ
النَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝ (هود)

ڙباره: بېشکه که ستا رب غوبنستلای؛ نو قول انسانان یې یوه ډله
گرزولی شول؛ مګر اوس خو به هغوي په بېلا بېلو لارو تل روان وي *
او له لارو ورکی نه به یوازي هغه خلک وژغول شي چې پر هغو ستا

د رب رحمت دی (د تاکلو او غوره کولو) د همدمغی (ازادی) لپاره خو
بې ھغوي پیدا کړي وو او ستا د رب هغه خبره پوره شوه چې هغه
ویلې وو، چې زه به دوزخ له پېریانو او انسانانو ټولونه ډک کرم.

حسن بن أبي الحسن رحمه الله وویل: د رحمت نه برخمن خلک
اختلاف نه کوي او د همدي لپاره الله پیدا کړي دي، دوي یې د
جنت لپاره پیدا کړي او د انور یې دوزخ لپاره پیدا کړي دي.

خالد الحداء وايي: ما تري وپوبنتل: ابو سعیده!

ادم عليه السلام اسمان لپاره پیدا شوي او که د ځمکي لپاره؟

هغه وویل: د ځمکي لپاره؛ ما ورته وویل: که ځان یې ساتلى وي او
له وني څخه یې خوراک نه وي کړي بيا؟

حسن بصری رحمه الله وویل: ددې نه هېڅ خلاصی نه و، هرو مرو به
ې تري خوراک کاوه، ځکه د ځمکي لپاره پیدا شوي و.

خالد وايي: ما وویل:

مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفُتَنِينِ ۝ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ۝ .(الصفات)

ڙباره: له الله نه هېڅوک نشي اړولی * مګر صرف هغه څوک چې د
دوزخ په لمبه شوي اوږد کې وریتېدونکې وي.
څه مانا؟

حسن بصری رحمه الله وویل: هوکي؛ شیطانان یوازې ھغوي بې
لاري کولي شي، چې الله عز وجل هغو لپاره دوزخ ته ننوتل غوره
کړي وي. (سیر اعلام النبلاء، ۴۶۹/۵)

هو؛ توبه شته!

ایاس بن ابو تمیمة وایی: له حسن بصری رحمه اللہ سره د ابو رجاء جنازی ته تللى وم، حسن بصری رحمه اللہ پر کچره سپور و او فرزدق شاعر پر خپل اوینس سپور او دده خنگ ته روان و، فرزدق ورته وویل: خلک ټول مور ته راگوري او وایی، یو غوره انسان او دا بل ناکاره انسان دی.

حسن بصری رحمه اللہ ورته وویل: ابو فراسه! ڈېر هغه خلک چې ببر سر، وېښستان بې گلود، په گردونو پېت چې زړی جامې لري له مانه غوره دی او له ڈېر بوداګانو مشرکانو نه ته غوره بې (مسلمان خو بې که خه هم چې گناهگار بې).

ابو فراسه! مرگ لپاره دې خه تیاري کړی؟ فرزدق وویل:
د (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) کلمه او شهادت مې تیار کړی، حسن بصری رحمه اللہ ورته وویل: له کلمې سره شرطونه هم شته! پر پاک لمنو بسخمنو له تور لګولو خخه خان وساته! فرزدق وویل: توبه شته؟

حسن بصری رحمه اللہ وویل: هو توبه شته! (سیر اعلام النبلاء، ۴۷۱/۲)
﴿ صبر خزانه ده، انسان د یو ساعت صبر په وسیله ټول خیر تر لاسه کولی شي. (حسن بصری رحمه اللہ)﴾

﴿ علم په دوه ډوله دی، د ژبې علم، دا پر انسان د اللہ لپاره دلیل دی او د زړه علم، همدا ګټور علم دی. (حسن بصری رحمه اللہ)﴾
﴿ مؤمن کې ایمان او وېره را جمع وي او په منافق کې بد کاري او امن را جمع وي. (حسن بصری رحمه اللہ)﴾

ياني منافق له گناه سره - سره خان له عذابه په امن ګنې.
﴿ مصافحه او غبرکې لاس په لاس کې ورکول مینه زیاتوی. (حسن بصری

- ﴿ مؤمن په دنيا کي د بندی په خبر وي، تل هخه کوي، چي خپله غاره
خلاصه کري. (حسن بصری رحمه الله) ﴾
- ﴿ خيرک او عقلمن مسلمان سره چي خومره د الله د نېگنې کچه
لوري، هومره په ده کي د الله نه وبره زيادي. (حسن بصری رحمه الله) ﴾
- ﴿ کينه د مسلمان په دين کي دومره ژر خوري، خنگه چي
خورونکي ناروغي د انسان په بدن کي خوري. (حسن بصری رحمه الله) ﴾
- ﴿ له هغه چانه خان وساته چي د بل خبری تاته راوري، ژر ده چي
ستا خبری به هم بل ته يوسي. (حسن بصری رحمه الله) ﴾
- ﴿ دا مرؤه او شرافت نه دي، چي په ورور گته وکري. (حسن بصری رحمه الله) ﴾

تھجد!

انسان د گناه له امله، قيام اليل (تھجد) خخه بي برخي
کېري. (حسن بصری رحمه الله)

دوه نه يو خاي کېري!

دوه خيزونه هېڅ يو خاي کېري نه! کينه او قناعت، دوه هېڅ
بېليري نه، حرص او کينه. (حسن بصری رحمه الله)

صنم!

﴿ د هر امت لپاره يوبت وي، چي عبادت يې کېري او زما د امت صنم
دينار او درهم دي. (حسن بصری رحمه الله) ﴾

خومره چي د بنده اميد او بدېري، هومره يې عمل
خرابېري. (حسن بصری رحمه الله)

﴿ که عالمان نه وي، خلک به د ڙوو (خارويو) په خپر

وي. (حسن بصری رحمہ اللہ)

﴿ زموږ استغفار هم استغفار ته اړتیا لري. (حسن بصری رحمہ اللہ)

تواضع!

تواضع دي ته وايي، چې له کوره ووختي او هر خوک درسره مخامنځ

کېږي، له ځان نه يې غوره وګنيې. (حسن بصری رحمہ اللہ)

زما روزي بل خوک نه شي خورلۍ!

پوهېږم، چې زما برخه روزي بل خوک نه شي اخيستلى، ځکه مې

زړه ډاډه دي. (حسن بصری رحمہ اللہ)

هغومره عمل گوه، چې طاقت يې لري!

د اسلام دين پیاوړي دي، حق دروند دي او انسان کمزوری دي،

انسان دي پر هغومره دين عمل وکړي، چې طاقت يې لري، انسان

چې له خپل طاقت بره پر خه شي ځان مکلف کړي، دا وپره شته

چې ستړي شي او عمل پرېږدي. (حسن بصری رحمہ اللہ)

يونس وايي: حسن بصری رحمہ اللہ ته چې کله مرګ نږدي شو هغه

مهال يې (انا لله وانا اليه راجعون) ډېر - ډېر ويل، زوي يې

ورپاڅښده، ورته يې وویل: پلاړه غمجن دي کړو، خه شي (المصیبت)

مولیدلی؟

هغه وویل: دا نفس مې دي کنه؛ د ده په خپر بل ستر مصیبت راته

نه دي رسیدلی. (سیر اعلام النبلاء، ۴۷۲/۵)

دارمانونو ورخ!

د قیامت ورخ د ارمانونو ورخ ده، ڈېر څلې دا سې کېږي، چې یو سړی مال جمع کوي، بیا مر کېږي او مال بل چاته پرېږدي، الله عز وجل یې وارث ته د نېکۍ په لارو چارو کې د مال لګولو توفيق روزي کوي، ارمان به په دې کوي چې خپل مال به د بل چا د نېکیانو په میزان کې گوري. (البداية والنهاية، ٢٥٧/٩)

پر قرآن د صحیح ایمان اغېز!

بنيادمه! په الله سوګند، که صحیح قرآن ولولي او بیا پري ایمان ولري، خفگان به دې په دنيا کې اوېد شي، وېره به دې سخته شي او ژړا به دې ڈېره شي. (حسن بصری رحمه الله، حلية الاولیاء، ١٢٨/٢)

جوره ملګري!

» حکم بن حجل رحمه الله د ابن سیرین رحمه الله دوست و، دې د ابن سیرین رحمه الله په مرینه سخت غمجن شو تر دې چې ناروغ شو او خلک یې پونښتني ته ورغلل، له خه مودې وروسته حکم رحمه الله خوب ولیده، د خوب کيسه دا سې کوي: چې ابن سیرین رحمه الله مې ڈېرې نسلکي بنګله کې ولید او ڈېر خوشحال و، ورته مې وویل: وروره ته خو مې ولیدې، په بنه حال یې او په ليدو دې ڈېر خوشحال شوم، دا راته ووايې چې د حسن بصری رحمه الله خه حال دې؟

حکم رحمه الله وايې: ابن سیرین رحمه الله راته وویل: هغه (٩٠)
نوی درجي له مانه پورته تللې! ما وویل: دا د خه له امله?
ابن سیرین رحمه الله راته وویل: لامل یې دا دې چې هغه به په دنيا

کې تل دېر ژور خفگان کاوه، يانې دنیا يې د خوشحالی کور نه

گانه. (حلیة الاولیاء، ۱۲۷/۲)

﴿ عیسیٰ البشیر وایی: د حسن بصری رحمه اللہ په خبر می د
اورده خفگان خبینتن نه دی لیدلی، تل به داسی لیدل کیده،
گواچی پر تازه غم اخته شوی.﴾ (حلیة الاولیاء، ۱۲۷/۲)

د سروزرو گربنی!

امام حسن بصری رحمه اللہ، عمر بن عبدالعزیز رحمه اللہ ته د یو
اورد لیک په مضمون کې دا هم لیکلی و:
دنیا درې ورخی ده، تپره شوی ورخ چې هېڅ هیله يې نه کېږي، نن
ورخ، په کومه کې چې ته يې، همدا ورخ غنیمت وګنه او ګټه ترې

تر لاسه کړه او راتلونکې ورخ، معلومه نه ده، چې ته به پکې يې او
که نه؟ خه پته ده، کېبدی شي مخکې ترې مړ شي...

(حلیة الاولیاء، ۱۳۱/۲)

غوره سوداګری!

بنيادمه! دنیا پر اخرت وپلوره، چې دواړه ګټور شي، اخرت پر دنیا
مه پلوره، چې دواړه به زیانمن شي. (حسن بصری رحمه اللہ، حلیة الاولیاء، ۱۳۴/۲)

عملنامه!

هَآءُمْ أَقْرَءُوا كِتْبَيْهُ ۚ إِنِّي ظَلَمْتُ أَنِّي مُلِيقٌ حِسَابِيْهُ ۚ . (الحاقۃ)

زباړه: هله وګوري، ولولي زما عملنامه* ما انګېرله چې زه ارو مرو له
خپل حساب سره یو ځای کېدونکی یه.

امام حسن بصری رحمه الله د الله عز وجل په دی قول کې وايي:
مؤمن پر خپل رب نسے گومان لري، نو نسے عمل کوي او منافق پر
خپل رب بد گومان لري، نو بد عمل کوي. (حلية الاولیاء، ۱۳۵/۲)

له اوره ڙغورونکي خويونه!

خوک چې خلور خويونه لري، الله تعالى يې پر دوزخ حراموي او له
شيطان نه پناه ورکوي.

خوک چې د رغبت (تمې) او رهبت (وبړي) شهوت او غوسي پر
مهال خان کنترولوي.

موغاري!

طلحة بن عمرو الحضرمي وايي: حسن بصری رحمه الله زمور خواته
raghi، زه له عطاء سره يو خای هغه ته ڪٻناستم، حسن بصری
رحمه الله وویل: مور ته دا خبره را رسپدلي چې الله تعالى وايي:
(بنيادمه! پيداکړي ما يې او بنده ګي د بل چا کوي زه دې يادوم او
ته مې هېروي، زه دې را بلم او ته را خخه تېښته کوي، بې شکه دا
چاره په ځمکه کې ستر ظلم دي) بيا حسن بصری رحمه الله دا ايت
ولوسته:

يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكُ بِإِلَهٍ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ⑩. (لقمان)

ڦباره: اي زويه! له الله سره خوک مه شريکوه، حق دا دې چې شرك
ډېر لوی ظلم دي.

(حلية الاولیاء، ۱۳۸/۲)

د نعمت شکرانه!

حسن بن أبي الحسن رحمه الله وايي: خوک چې د الله تعالى خه
نعمت وګوري او بیا دا دعا ووايي:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ»

نو الله تعالى يې د شتو خاوند کوي او نعمت ورته

زياتوي.(حلية الاولیاء، ۱۳۸/۲)

پنځه غوره ځانګړنې!

﴿الله تعالى دې پر هغه چا رحم وکړي، چې زړه جامه اغوندي، یوه
کتره ډوډي خوري، پر حمکه پروت، پر خپلې گناه ژاري او په
عبدات کې بوخت وي.﴾(حلية الاولیاء، ۱۳۹/۲)

﴿حسن بصری رحمه الله به قسم کاوه او ويل به يې چاچې درهم
(پيسې) د عزت شی ګنهلى، الله عز وجل هغه کس خوار او ذليل
کړي.﴾(حلية الاولیاء، ۱۴۱/۲)

عزت له الله سوه دي!

چېږي چې يې، د الله عز وجل عزت کوه، الله عز وجل به ستا عزت

ساتي.(حسن بصری رحمه الله، حلية الاولیاء، ۱۴۱/۲)

یواز بتوب!

الله تعالى دې پر هغه سړي رحم وکړي، چې د قام قبيلي او
کورنې د غړو پر ډېر والي نه دوکه کېږي، بنیادمه! ته به ځانته
مری، ځانته به قبر ته ننوځي، ځانته به له قبره را پاڅېږي او
ځانته به درسره حساب کېږي.(حسن بصری رحمه الله، حلية الاولیاء، ۱۴۳/۲)

غوره او ناکاره خلک!

داسې خلک مې دېر لیدلي، چې خلکو ته به يې د نېکي حکم کاوه او خپله به يې پري هم عمل کاوه، خلک به يې له بدومونه منع کول او خپله به يې هم بدی چاري پېښودلي، موږ په داسې خلکو کې پاتې شو، چې نورو ته د نېکي حکم کوي او پخپله تري لري کېږي، نور له بدومونه کوي او پخپله پکې اخته کېږي، گرانه ده، له دوى سره به څنګه ژوند وشي. (حلية الاولیاء، ۱۴۲)

ړنګدونکي کور!

د الله د حکم نافرمانی مه کوي، د الله د حکم نافرمانی،
د هغه کور ورانول دي، چې الله يې د ړنګولو پېکړه کړي
(حسن بصری رحمه الله، حلية الاولیاء، ۱۴۴)

غوره ايمان!

» له حسن بصری رحمه الله نه ويوبنتل شو، ايمان خه ته وايي؟
حسن بصری رحمه الله وویل: صبر او سماحة ايمان دي، پوبنتونکي
وویل: صبر او سماحة خه ته وايي؟ حسن بصری رحمه الله وویل:
صبر، له ګناه نه ځان بندولو ته وايي او د الله عز وجل د حکمونو په
ادا کولو کې نرمي او اسانۍ ته سماحة وايي. (حلية الاولیاء، ۱۴۴)

» کره او ګټور کار، پر خبرو غوره کول، عزت دي او وینا (خبرې) پر کار
کولو غوره کول، تاوان او نقصان دي. (حلية الاولیاء، ۱۴۴)

» صالح المري وايي: حسن بصری رحمه الله او فرقه السبخي، د واده
وليمي ته بلل شوي و، هغوي دوى ته خو ډوله خواره برابر او مخې
ته کېښودل، فرقه له خوراک نه ډډه وکړه، حسن بصری رحمه الله

ورته وویل: فریقده خه خبره د ۵۵ ته داسې فکر کوي، چې د چېنې له امله دي، پر ملګرو فضیلت لري ماته دا خبره رسیدلي، چې د دوزخ ډېرى استوګن به د چېننو خاوندان وي. (حلیة الاولیاء، ۱۴۴/۲)

د مؤمن سورلى!

- هیله او وېره دواړه د مؤمن سورلى دي. (حلیة الاولیاء، ۱۴۴/۲)
- په الله سوګند! بنې اسرائیلو د دنيا د مینې له امله، د رحمن ذات له عبادت نه وروسته د بوتانو عبادت پیل کړي. (حلیة الاولیاء، ۱۴۵/۲)
- مسلمان تل لپاره د خپلې کړي گناه له امله عمجن وي. (حلیة الاولیاء، ۱۴۵/۲)

د رب دیدن!

حسن بصری رحمه الله به ویل:
که عبادت کوونکی پر دې پوه شي، چې دوى د قیامت په ورڅ خپل رب نه شي لیدلی، د خفگان نه به مره شي. (حلیة الاولیاء، ۱۴۷/۲)

دوه خویونه بېړنې اصلاح غواړي!

د مؤمن بنده دوه خویونه چې اصلاح شو، نور یې پخپله اصلاح کېږي، لومړي: ظالمانو لورته کړېدل، دویم: په نعمت کې سرکشي کول، الله عز وجل وايي:

**وَلَا تَرْكُنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ أَوْلَيَاءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ** (۱۳). (هدود)

ڙباره: د دغو ظالمانو لوري ته یو بخري مه کړېږي که نه نو دوزخ به مو ونقاري او تاسي به کوم داسې دوست او سرپرست و نه مومئ

چې له الله نه مو وړغورلی شي او له هېڅ یو خای نه به تاسې ته
مرسته ونه رسپږي.

او الله عز وجل وايي:

**كُلُّا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَ لَا تَطْغُوا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِنَا وَ
مَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِنَا فَقَدْ هَوَىٰ.**

ڇباره: خوري زموږ پاکه درکړي روزي او د هغې په خوراک کې
سرکشي مکوئ او که نه نو پر تاسې به زما غصب پربوخي او په چا
باندي چې زما غصب نازل شو هغه نو وغور خېده.

(طه) (حلية الأولياء، ۲/۱۴۶)

غاره دی ازاده کړه!

مؤمن په دنيا کې د بندۍ په خېر دی، تل د خپلې غاري د خلاصولو
هڅه کوي، الله سره د ملاقات تر مهاله د امن احساس نه کوي؛ ځکه
دي پوهېږي چې د ټولو چارو په اړه نیوں کېږي.

پر جامو د دین ساتنه!

مؤمن پر خپله جامه هم د دین ساتنه کوي، یاني بنسکلي او سپېخلي
جامې کاروي. (سیر اعلام النبلاء، ۵/۴۶۵)

د کم عقلتوب لامل!

﴿ يَزِيدُ بْنُ حَازِمَ وَآيِيْ: حَسَنَ بَصْرِيَ رَحْمَةُ اللَّهِ لَهُ جُومَاتٌ خَخَهُ وَوَتُّ،
حَيْنَيِيْ كَسَانُ هُمَ وَرَبِّيْ شَوَّ، حَسَنَ بَصْرِيَ رَحْمَةُ اللَّهِ شَاتِهِ وَكَتْلُ او
دِيْ كَسَانُو تَه يِيْ وَوَيْلُ: ﴾

د ګاولو او پیزار غرونه چې کوم سري پسي ډېر او ربدل کېږي، هغه

بي له امله ډېر ژر کم عقل کېږي، (سیر اعلام النبلا، ۴۶۵/۵)

- ياني ډېر خلي خيني انسانان ددي له امله بي لاري شي او خانونه تري ورک شي، چې ډېر خلک ورپسي وروسته روان وي، (فاروئي)
- د ګناه پېښو دل، له توبې نه ډېر اسانه دي، (حسن بصری رحمه الله)
- ته خپل خان په امن کې حسابوي او بي غممه يې، کېدى شي ګناه دي کړي وي او توبه دي ایستلي نه وي، نېک عملونه به کوي او قبلېږي به نه، (حسن بصری رحمه الله)

دنیا کله خوندوره کېږي!

دنیا سپکه وګنۍ، په الله سوګند! دا هغه مهال خوندوره کېږي، چې
ته يې کله سپکه وګنۍ، (سیر اعلام النبلا، ۴۶۷/۵)

خواړه په صدقه کې!

ډېر داسي خلک (صحابه) مې ليدلې چې دنیا يې پر وړاندې له خاورو نه هم ډېره سپکه وه، ډېرى داسي خلک مې ليدلې چې مابسامني لپاره به يې ډېر کم خه خواړه لرل، له کمبست سره - سره به يې ويل: دا تول پخپله نه خورم خيني برخه به يې د الله تعالى لپاره ورکوم، خه برخه به يې صدقه کړه، که خه هم چې صدقه کړي شوي برخي ته به له نورو ډېر محتاج و، (مواعظ الحسن البصري، ۴۷، ص)

بدري صحابه!

بنيادمه! مر شي؛ ايا ته د الله عز وجل سره د جنګ کولو طاقت لري؟!

څوک چې د الله نافرمانی کوي، په تحقیق سره هغه له الله سره جنګ کوي.

په الله قسم! اويا بدري صحابه مي ليدلي، د ډېرو پر غاړه د وړي
جامې وي، که تاسي هغوي ليدلى وي، د ډېونو ګومان به مو پري
کړي وي او که هغوي ستاسو غوره خلک ليدلى وي ويلی به يې وي
چې دوي د ٿواب څه برخه نه لري او که ستاسي بدترین کسان يې
ليدلى وي؛ نو ويلی به يې و، چې دوي د حساب په ورخ ايمان نه
لري... (مواعظ الحسن البصري)

د بنايسته اخلاقو حقیقت!

ښېگنې کول، خلکو ته له ضرر رسولو ځان بندول او ټنډه پراخه
ساتل د بنايسته خویونو حقیقت دی. (من مواعظ و اقوال الصالحين، ۷ ص)

د ګناهونو ډېروالي!

د الله عز وجل او بنده تر منځ د ګناهونو لپاره يوه ځانګړي پوله ده،
بنده چې هغې ته ورسيري پر زره يې تاپه لکېږي او بیا د تل لپاره د
نېکي چاري توفيق نه ورکول کېږي. (حسن بصری رحمه الله)

له اوره وپره!

حسن بصری رحمه الله ته د هغه سري ياد وشو، چې له زرو ګلونو
وروسته به د دوزخ له اوره راوخي، حسن بصری رحمه الله وویل:
کاش ددي سري په خېر زه هم واوسم. (الأدب الشرعية لابن مفلح)

علم او حلم!

﴿ حلم د علم وزیر دی، نرمښت يې اصل او پلار دی او تواضع يې
جامه ده. (من مواعظ و اقوال الصالحين، ۷ ص) ﴾

﴿ په الله سوګند! له قرآن کريم پرته بله شتمني نه شته او له قرآن
کريم وروسته هېڅ لوړه نشته. (من مواعظ و اقوال الصالحين، ۸ ص) ﴾

رفا په علمي ناستو کي ٥٥!

د علمي مجلسونو او ناستو پرته ٿوله دنيا تياره ٥٥. (من مواعظ السلف، ص ٨)

علم بسکلا ٥٥!

که علم شکل او بنه لرلى؛ نو د علم شکل او بنه به د لمر، سپورمي،
ستورو او اسمان خخه چپره بنايسنه وي. (من مواعظ و اقوال الصالحين،

مواعظ الامام الحسن البصري، ١٢٩)

د عالم سزا؟!

مالک بن دینار رحمه الله، حسن بصری رحمه الله ته وویل: عالم
چې له دنیا سره مینه کوي سزا يې خه ٥٥؟

حسن بصری رحمه الله وویل: د زړه مړینه، یانې زړه يې مړ کېږي، د
دنیا د مینې له امله، دنیا د اخترت په عمل سره غواړي، همدي سره
ترې د علم برکتونه کډه کوي او یوازې نقش او بنه يې پري پاتې
کېږي. (البداية والنهاية، ٩٢٦٨)

د الله تعاليٰ دیدن!

حسن بصری رحمه الله ته وویل شو: ايا په دنیا کي الله عز وجل
لیدل کېدي شي؟

هغه وویل: نه؛ بیا ترې وپونستل شو: ايا په اخترت کي لیدل کېدي
شي؟

حسن بصری رحمه الله وویل: هو؛ ترې وپونستل شو، توپير يې په
خه کي دي؟

حسن بصری رحمه الله وویل: ځکه چې دنیا فنا کېدونکي ده او دنیا
کي شته هر خه فنا کېدونکي دي او دا محال او ناشوني دي، چې

باقی پر فانی ولیدل شي او قدیم الأولی دی پر حدث (نوی) سره ولیدل شي او کله چې د قیامت ورخ شي؛ نو الله عز وجل به خپلو بنده گانو ته باقی پاتې کیدونکې سترګې ورکړي، چې دوی به پري خپل رب عز وجل ته گوري، دا به پر دوی د الله عز وجل فضل وي او دوی لپاره به عزت وي. (من مواعظ و اقوال الصالحين، ۱۰ ص)

خشوع!

﴿ خشوع تلپاتې وېږي ته وايي، چې له زړه سره لازمه او تړلي وي. (حسن بصری رحمه الله) ﴾
حسن بن ابی الحسن رحمه الله وايي: موږ ډېر خاندو او کېدی شي الله عز وجل زموږ پر ځینو عملونو خبر شوی وي او ویلی یې وي چې زه مو هېڅ شی نه قبلوم. (صفة الصفوة، من مواعظ و اقوال الصالحين، ۱۱ ص)

د دوزخ له وېږي ژړا!

يو ځل حسن بصری رحمه الله وزړل، چا ترې وپوبنتل: ولې ژړا؟
حسن بصری رحمه الله وویل: له دې خخه وېږېم چې سبا ورخ به مې دوزخ ته ور واچوي، ځکه الله د چا پروا نه لري.
(من مواعظ و اقوال الصالحين، ۱۱ ص)

د ګناه اغېز!

يو څوان حسن بصری رحمه الله ته وویل:
قام اللیل (تهجد) مې ستومانه کوي، حسن بصری رحمه الله ورته
وویل: ګناهونو دې تړلی یې!

د شر لرو برو!

حسن بصری رحمه الله ویلی: د شر اصول او فروع (لر و بر) شپږ پا دي!

اصول یې درې دي، حسد، حرص او د دنيا مينه.
فروع یې هم درې دي، د ریاست او مشري مينه د ثنا او ستایني لا
مينه او د فخر (غرور) مينه.

(العقد الفريد، ١٥٢/٢، من مواعظ و اقوال الصالحين، ١٢ ص)

محاسبه!

وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ الْلَّوَامَةِ ۝ .(القيامة)

ڇباره: او نه، زه قسم خورم په ملامتونکي نفس باندي.
حسن بصری رحمه الله د الله عز وجل په دي قول کې ویلی: مؤمن
تل لپاره خان ملامتوي، وايي: ددي خبرې اراده مې ولې وکړه؟ ددي
خورو اراده مې ولې وکړه؟ ددي مجلس اراده مې ولې وکړه؟
او فاجر (بدکاره) قدم په قدم په گناهونو کې روان وي او خان نه
لامتوي.(من مواعظ و اقوال الصالحين، ١٣ ص)

د درېوو کسانو غیبت روادی!

فاسق چې په بسکاره ډول د فسق او گناه چاري تر سره کوي، ظالم
بادشاه او بدعتي، چې د بدعت چاري نه پرېږدي.

(من مواعظ و اقوال الصالحين، ١٣ ص، العقد الفريد، ١٦١/٢)

اور د اميد!

څومره چې د بنده اميد اوږديږي، په هماغه کچه یې عمل ناکاره
کېږي.(حسن بصری رحمه الله)

د سوالگر عزت!

په الله قسم! داسي خلک می ډېر ليدلي و، چې هرو مرو به يې سوالگر ته څه نا څه ورکړه کوله، له دوی نه به چې کوم سړي له کوره واته، خپل اهل او کورنۍ ته به يې ويل: چې سوالگر به تش لاس مه رخصتوىء. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۱۴ ص)

ستره دعا!

حسن بصری رحمه الله به دا دعا ډېره تکراروله:
اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حَلِمِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۵ ص)

د ناروغر ګته!

حسن بصری رحمه الله د یو ناروغ پونستني ته ورغی، ګوري چې الله تعالى هغه ته شفاء ورکړي ووه، حسن بصری رحمه الله ورته وویل: ای سړیه! الله ته یاد کړی يې، ته يې هم یاد کړه.
 بیا يې وویل: ناروغر د عزتمن ملائک د لوري یو ګودار دي.

مؤمن داسي وي!

مؤمن په دنيا کې د مسافر په خبر دي، له خواري او ذلت نه يې فرياد نه کوي او له عزت سره يې مينه نه لري، خلک په یو حال وي او دا پر بل حال وي، دا فضيلتونه هغه چاته مخه کوي، چې الله عز وجل چاته مخه کړي وي. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۵ ص)

مفلس د دوزخ په لور!

﴿ د قیامت په ورخ به ځینې خلک د غرونو په کچه، له نېکیانو سره راشی دوی چې پر چا ظلم او تېرى کړی وي، د هغوي لپاره به ترې د ظلمونو په بدل کې نېکیانې اخيستل کېږي، تر دې چې له نېکیانو به خلاص او مفلس به پاتې شي، بیا به دا مفلس د دوزخ اور ته واچولی شي.﴾ (الزهد لأحمد رحمه الله)

﴿ ناروغ انسان، له ناروغۍ وروسته د کره او غښتلی آس په خېر غښتلی شي او یا د ډېر خوېبدونکي او خورونکي لپونی خره په خېر شي.﴾ (البداية والنهاية، ۲۶۸/۹)

سېری پر درې ډوله دي!

يو سېری د غذاء (خورو) په خېر دې، چې تل ورته اړتیا ده او خلاصی ترې نه شته.

دویم د دواه (درملو) په خېر دې، چې کله، نا کله ورته اړتیا پیداکېږي.

درېیم د ناروغۍ په خېر دې، چې هېڅکله ورته اړتیا نه پیداکېږي.﴾ (العقد الفريد، ۱۳۱/۲، مواعظ واقوال الحسن البصري، ۱۶ ص)

حسن بصرى رحمه الله ويلی:

د یو مسلمان ورور د اړتیا پوره کول راته د یو کال (نفلي) عبادت نه ډېر غوره دي.﴾ (العقد الفريد، ۱۵۹/۲)

ژوو خپگان!

﴿ خوک چې د مرګ په راتګ، د قیامت پر وعدې او د الله تعاليٰ په مخ
کې پر درېدلو ایمان لري، حقه او لایقه خبره ده، چې اوږد او ژور
خپگان ولري. (حلیة الأولیاء، ۱۳۲/۲) ﴾

﴿ دېره خنداره زړه وژني. (حلیة الأولیاء، ۱۵۲/۲) ﴾

وراوه، د الله عزت کوه!

يو کس حسن بصری رحمه الله ته وویل: د سفر اراده لرم، خه
(مانیزه) توبنې راکړه! حسن بصری رحمه الله ورته وویل: وراره،
چېږي چې یې د الله عز وجل د حکم عزت کوه، الله عز وجل به ستا
عزت کوي. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۱۷ ص)

د مخ دیدن یې عبادت دی!

﴿ حسن بصری رحمه الله نه چا وپونستل: له مور و پلار سره نښګنه او
نافرمانی یې خه توپیر لري؟ ﴾

حسن بصری رحمه الله وویل: نېکي د مال، ورکړه او پري مهرباني
کول دي او نافرمانی دا ده، چې مور و پلار ته ورکړه نه کوي دواړه
پېږدي او بې برخې یې کړي؛ بیا یې وویل: ته نه پوهېږي چې د مور
و پلار مخونو ته کتل عبادت دی. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۱۷ ص)

﴿ ايمان، يوازي پر خان سینګارولو او هيلو ساتلو لاس ته نه رائي،
بلکې ايمان هغه دی چې په زړه کې خای ونيسي او په عمل یې
تصديق وشي. (حسن بصری، مواعظ و اقوال الصالحين، ۱۷ ص) ﴾

نا کاره ناروغری!

د نفس خواهش، هغه نا کاره ناروغری ده، چې له زړه سره جوړه شوې
ده، یانې ولکه یې پري کړي ده. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۱۸ ص)

غبرگې سورلى!

﴿ هيله او وپره د مؤمن سورلى دي . (حسن بصرى رحمه الله) ﴾

﴿ خان ساتنه او توکل غوره علم دي . (حسن بصرى رحمه الله) ﴾

عزمون پوهېز!

﴿ تل به پر خلکو عزتمن يې او خلک به ستا عزت کوي، خو چې د
دوی له شتو مالونو خخه خه تر لاسه نه کړي ! ﴾

کله دې چې دا کار وکړ، بیا به دوی تا سپک ګنهي، خبرې به دې نه
خوبنوي او کينه به درسره لري . (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۱۸ ص)

﴿ بي شکه زرونې مرۍ او ژوندي کېږي، چې مړه، شو د فرائضو ادا کولو
ته يې اړ کړئ او چې ژوندي شو پر نفلي عبادتونو ادب ورکړئ . ﴾

(مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۱۸ ص)

له علم سره اورني مينه!

د علم د یو باب زده کړه راټه، له دنیا او هغه خه نه ډېره غوره ده،

چې په دنیا کې دي . (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۱۹ ص)

مسلمان دومره ډېر خوراک ګوي؟!

عقبة الرابسی وايي: یوه ورڅه په دا سې حال کې د حسن بصرى
رحمه الله خنګ ته ورغلم چې له غوبنې سره يې ډوډي خوره، ويي
ویل: راشئ د احرارو خواره و خورئ، ما ورته وویل: دومره ډېر خوراک
مې کړي چې د نورو خورو طاقت نه لرم!

حسن بصرى رحمه الله وویل: سبحان الله!؟ مسلمان دومره ډېر
خوري، چې بیا د نورو خورو طاقت نه لري؟!.

(مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۱۹ ص)

د اخرت میدان!

که چا د دنيا د ميدان گتلو هشنه کوله، ته هم سياли ته وراندي شه
او د اخرت د ميدان گتلو هشنه وکره!..(حسن بصرى رحمه الله)

توبه النصوح!

له حسن بصرى رحمه الله نه د توبه النصوح په اړه وپونستل شو، چې
دا خه ډول توبه ده؟

هغه وویل: زړه سره پښمانه کېدل، پر ژبه استغفار، د بدن پر غرو د
گناهونو پرېنسودل او پیاوړي اراده کول چې بیا به گناه ته نه
ورګرخي.(مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۲۱ ص)

دنيا د اخرت بازار دي!

فههم د پوهې لوښي دي، علم د عمل دليل دي عمل د خير سر
لاري دي، خواهش د گناهونو سورلي ده، مال د کبرجنو ناروغي ده،
دنيا د اخرت بازار دي، هلاكت دي او پوره هلاكت دي هغه چاته،
چې د الله تعالى پر نعمتونو خان د الله عز وجل په وراندي گناهونو
ته پیاوړي کوي.(مواعظ الصالحين والصالحات، ۲۲)

غوره گاونديتوب!

بسه گاونديتوب، يوازي له گاوندي نه د ضرر بندول نه دي، بلکې
گاونديتوب، د گاوندي د ضرر برداشت کول دي.
(مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۲۲ ص)

جواهرات!

علم غوره ميراث دی، او ادب ډېر بنايسته ملګري دی تقوا غوره
توبسه ده، عبادت ډېره گټوره پانګه ده، عقل غوره استازی دی.
بنايسته اخلاق غوره ملګري دی، حلم غوره وزیر دی، قناعت ډېره
غوره شتمني ده، توفيق غوره مرستيال دی او د مرگ ياد، ستر
واعظ دی. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۲۲ ص)

دين، بدن او زبه!

الله عز وجل دي توفيق درکړي، علم زده کړي، علم د دينونو
پېژندني لپاره دی، طب د بدنونو لپاره دی او د نحوی علم د ژبي
سمولو لپاره دی. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۲۲ ص)

ښکلی ياد!

► د مرگ ډېر ياد سره د بنده عمل بنايسته کېږي او د هيلې او بدېدا
سره یې عمل ناکاره او بدرنګه کېږي. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۲۳ ص)
► پر عملي چارو دي خلکو ته نصيحت وکړه، (یوازې) د ژبي پر وينا
نصيحت مه کوه. (الزهد لأحمد رحمه الله)

► حسن بصرى رحمه الله د رسول الله صلی الله عليه وسلم دا حدیث
هم نقل کړي:

«رَحِمَ اللَّهُ عَبْدًا قَالَ فَغَنِمَ أُو سَكَّتَ فَسَلِمَ».(الزهد لأحمد رحمه الله)

زباره: الله دي پر هغه بنده رحم وکړي، چې خبرې وکړي؛ نو گټوري
ې وکړي او که چوپ شي نو بچ پاتې شي.

دروغ د هر شر بنسټ دي!

حسن بصری رحمه الله ویلی: دروغ د منافقت را ټولونکی چاره

(الزهد لأحمد رحمه الله، ۲۲۴ ص)

خیرک او سه!

تل به نېکمرغه يې چې د عملونو فاسدونکي پېژني!

(الزهد لأحمد رحمه الله، ۲۲۶ ص)

معرفت زرينه کلا ده!

چا چې خپل رب تبارک وتعالی پېژندلی وي، مينه ورسه لري
او خوک چې د دنيا پر حقیقت پوه شوي وي، پرهبز تري

کوي... (الزهد لأحمد، ۲۲۶ ص)

تواضع!

د حسن بصری رحمه الله په مجلس کي د تواضع ياد وشو، خلکو د
تواضع په اړه خپل - خپل نظرونه وړاندې کول او حسن بصری
رحمه الله غلى ناست و، ډېږي خبرې وشوې د ناستې ګډونوالو په
تینګار سره له ده نه غوبنسل چې تواضع ور وپېژني، ده ته يې
وویل: ابو سعیده! تاسې راته ووایی، چې تواضع خه ته وایی؟

حسن بصری رحمه الله وویل: تواضع دي ته وایی، چې سړی له کوره
ووځي او چې له هر مسلمان سره مخامنځ کېږي، پر هغه دا ګومان
کوي، چې له ده خخه غوره دي. (الزهد لأحمد)

د عمل وروستي وخت!

خینی خلک پر عمل همپشه والی نه کوي، په الله قسم هغه کس مؤمن نه دی، چې میاشت یا دوه میاشتی، کال یا دوه کاله نېک عمل کوي او بیا یې پړېږدي، داسې نه ده، په الله قسم! الله عز وجل یوازي مرگ، د مؤمن د عمل لپاره نېټه تاکلې. (الزهد لأحمد، ۲۲۱ ص)

د مؤمنانو خوي!

سعید الحریری، حسن بصری رحمه الله ته وویل: ابو سعیده! یو سړی ګناه کوي بیا توبه وباسی، بیا ګناه کوي، بیا توبه وباسی بیا ګناه کوي، بیا توبه وباسی، بیا ګناه کوي، بیا توبه وباسی، تر کومې به داسې کوي؟

حسن بصری رحمه الله وویل: ماته چې خومره معلومه ده، دا د مؤمنانو له خویونو خخه یو خوي دی. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۲۵ ص)

دا غوره دی!

بنيادمه! ته قول او عمل، پېت او بنکاره لري، عمل دي له قول نه غوره دی او پېت دي له بنکاره نه غوره دی. (الزهد لأحمد، ۲۲۶ ص)

اسلام د منځلاري توب دين دي!

د الله عز وجل دين له زیاتوالی (افرات) نه بنکته او د کمي (تفریط) نه پورته (منځلاري) جور او تاکل شوی دی. (الزهد لأحمد، ۲۲۹)

په برخه دي خوبمن او سه!

﴿ خوک چې پر خپله برخه راضی شي، الله عز وجل یې پراختيا او برکت روزي کوي، یانې برخه یې غورېږي، وده کوي او برکتی کېږي

او خوک چې پر خپله برخه قناعت ونه کړي او نا خوبنې وي، نه يې
برخه کې پراختیا او نه پکې برکت راخې.

(من مواعظ و اقوال الصالحين، ۳۱ ص)

﴿ د حسن بصری رحمه الله په ناسته کې د دنیا یاد وشو، هغه وویل:
احلام نوم او کظل زائل، ان الليبب بمثلها لا يخدع. ﴾

﴿ زباره: د دنیا ژوند د خوب لیدل دي او یا د تلونکي سیوري بهه لري،
عقلمن انسان پري نه دوکه کېږي.﴾ (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۳۴)

روح او بدن پري ساقل کېږي؟!

دین، دې دین او عقیده ده، دا دې وينه او غوبنې ده لحاظ يې ساته،
که دین دې ساتلي و، بدن او د بدن وينه او غوبنې دې ساتلي ده او
که ددي پاملنې نه کېدہ، پر الله عز وجل د دوزخ له اوره پناه وغواړه،
د دوزخ اور، داسي اور دی چې هېڅکله نه مړ کېږي، د دوزخي بدن
نه زړېږي او روح يې نه مړ کېږي.﴾ (حسن بصری، الزهد لأحمد، ۲۲۹ ص)

خنګه ګبر ګوي؟!

حسن بصری رحمه الله وايي: بنیادمه! ته خنګه کبر ګوي په
داسي حال کې دوه خلی د تشو بولو (متیازو) د لارې نه راوتلى
يې؟!﴾ (الزهد لأحمد، ۲۳۳ ص)

درې ارمانونه!

له بنیادمه چې روح وخي او دنیا پرېږدي درې ارمانونه به ګوي،
لومړۍ: له خپل تول جمع شوي مال نه يې ګتهه تر لاسه نه کړه،
دویم: خپلو هيلو ته ونه رسپدې، درېم: او له خانه مخکې يې بنه
توبنې وانستوله.﴾ (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۲۸ ص)

دوه وپري!

مؤمن سبا او بېگاھ په سخته اندېښنه کې وي، خکه دا د دوو وپرو په منځ کې قرار لري، د خپلې کړي ګناه له امله غمجن وي، نه پوهېږي چې په اړه به يې اللہ ورسره خه کوي؟ او د پاتې عمر په اړه اندېښنه لري، چې خومره پېښې او کراونه به ورته رسېږي؟ (حلية الاولیاء، ۱۳۲/۲)

پر ګناه پېښمانۍ!

څوک چې پر خپلې ګناه خپگان نسکاره کړي او د اللہ تعالیٰ نه بښنه هم ونه غواړي، بښنه ورته کېږي. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۳۴ ص)

د عقلمن ژبه چېږي؟^{۵۵}

» حسن بن أبي الحسن رحمه الله به ويل:

د عقلمن انسان ژبه، د هغه د زړه شاته وي، که خه وینا يې مخې ته راشي غور پري کوي، که بشه خبره وي کوي يې او که بشه خبره نه وي ئان تري ساتي او نه يې کوي او د احمق (بې عقله) ژبه د زړه مخې ته وي، که خه خبره يې مخې ته راشي کوي يې که ګټه پکې وي او که پکې نه وي. (العقد الفريد، ۲۴۰)

» له حسن بصری رحمه الله نه وپوبنتل شو: ایا مؤمن کينه کوي؟
حسن بصری رحمه الله ورته وویل: د یعقوب عليه السلام زامن دې هیر شو؟! (مواعظ و اقوال الحسن البصري)

عشق له وصال پرته!

درې خیزونه له عوض پرته د منځه خې او ضایع کېږي، دین له عمل پرته، مال د لګښت پرته او عشق له وصال پرته. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۳۷ ص)

راز دی ساقه!

کوم راز چې له دبسمن خخه پتھوی، خپل دوست ته يې هم مه
ښکاره کوه!. (مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۳۷ ص)

د مشوري برکت!

له حسن بصری رحمه الله نه روایت دی وايي: الله عز وجل،نبي
صلی الله علیه وسلم ته، له صحابه و سره ددې لپاره د مشوري کولو
حکم نه و کړي، ګوا چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغوي
نظر او مشوري ته اړتیا لرله، بلکې الله تعالى دا خبره خوبنوله چې
رسول الله صلی الله علیه وسلم د مشوري پر برکت پوه کړي.

(مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۳۸ ص)

بدله يې له الله سره ده!

حسن بصری رحمه الله وايي:

د قیامت په ورخ به یو اعلان کوونکي داسي اعلان وکړي: پر الله عز
وجل چې د چا اجر او بدله وي هغه دې پاخيري!
له اعلان سره به یوازې هغه کسان پاخيري، چې دنيا کې به يې
خلکو ته معافي کوله!

بیا یې دا ایت ولوسته: فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ. (الشورى، ۴۰)

ڦباره: بیا خوک چې معافي وکړي او اصلاح وکړي د هغه اجر پر الله
دې.

غمجنه ورخ؟!

یوی بسخې د خپل پلار د جنازې پسې ژړل او ویل یې: پلاره! ستا د
مرینې د ورځې په څېر غمجنه ورخ مې کله نه وه لیدلې!
حسن بصری رحمه الله ورته وویل: پلار دې هم ددې ورځې په څېر
سخته ورخ کله نه وه لیدلې؟!(مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۳۸)

د عقل بیه!

که عن د خرڅلار د خه سامان په څېر وي خلکو به یې بیه ډېره
لوره کړي وي، مګر ډېره عجیبه دا ده چې پر مال لږ غوندی شی
(شراب) پېری، بیا یې خکي چې له امله یې عقل د منځه
ئې.(حسن بصری رحمه الله)

مرگ مې نه خوبنښې؟!

▶ یو کس حسن بصری رحمه الله ته وویل: مرگ مې نه خوبنښې،
حسن بصری رحمه الله ورته وویل: لامل یې دا دی چې تا مال له
خان نه وروسته کړي دی، که مال دې له خان نه مخکې کړ، بیا به
خوشحالېری، چې له خپل مال سره دې یو ځای شي.

(مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۴۲ ص)

▶ د قیامت په ورخ به له خلکو څخه ډېر فریاد او چغې هغه کس وهی،
چې د ګمراهی بنستې یې اېښۍ وي او خلکو د ده پیروی کړي وي،
دغه راز بل به هغه سړۍ ډېری چغې وهی چې د کفایت په اندازه
مال ورکړي شوي وي او هغه د الله تعالی نعمتونه په ګناهونو کې
کارولي وي.(مواعظ و اقوال الصالحين، ۴۰ ص)

د عزتمنو جوړه!

چا چې د خپل مال ساتنه وکړه، په تحقیق سره هغه د دوو عزتمنو
خیزوونو دین او عزت ساتنه وکړه. (مواعظ و اقوال الصالحين، ۴۰)

د صبر خزانه!

صبر د نېکي له خزانو خخه یوه خزانه ده، چې اللہ یې خپل عزتمن
بنده ته ورکوي. (حسن بصری رحمه اللہ)

د شپې او ورځې د جوړې خطر!

بنیادمه! د دوو سورليو په منځ کې را ايسار یې، پام ساته چې تر
پېښو لاندې دې نه کړي، د شپې او ورځې جوړه خطر دې، خو چې
اخرت ته نه یې تللى، بیا به پته لګي، یا به جنت ته ځې او یا به
دو ZX ته ځې، (اوسم ته ووايده) له تانه ستر خطر سره مخامنځ بل
څوک دې؟. (حلیة الاولیاء، ۱۵۲/۲)

دا اسلام دي!

چې پت او بنکاره پکې یو ډول وي، زړه دې اللہ تعالي ته وسپاري،
هر مسلمان او د هر عهد (لوظ) خاوند دې له ضرره بچ او په
سلامتیا کې وي. (حلیة الاولیاء، ۱۵۲/۲)

د بنایسته عمل خاوند!

مؤمن هغه څوک دې، چې یقین لري، چې اللہ عز وجل خه ویلې
دي همداسي دې، مؤمن له ټولو خلکو نه د عمل په لحاظ ډېر بنه
وي او له اللہ نه ډېر وېړدونکي وي، که د غره په کچه مال، د اللہ په
لار کې خیرات کړي، د امن احساس نه کوي خو یې چې پر سترګو
جنت نه وي لیدلې، خومره یې چې نېکي او عبادت زیاتېږي، په

همغه کچه يې د الله عز وجل نه وېره هم زياتيري او وايي چې ژغورلى نه شم.

منافق وايي: د خلکو ډلي ډېري دي، ماته به هم بښنه وغواړي، زما څه کار دي، زه دومره ګناهګار نه يم، عمل هېروي او پر الله عز وجل هيلی تړي. (حلية الأولياء، ۱۵۳/۲)

د مخېنکلا!

﴿ له حسن بصری رحمه الله نه وپوبنتل شو دا خه خبره ۵۵، چې تهجد کوونکي په خلکو کې د بنایسته مخونو خاوندان وي؟ هغه وویل: لامل يې دا دي، چې دوى د رحمن ذات سره په خلوت کې مناجات کوي، نو هغه يې پر خپل نور مخونه پونسي.﴾

(مختصر منهاج القاصدين، ۶۷ ص، مواعظ و اقوال الحسن البصري، ۵۳ ص)

﴿ تر هغه وخته د ايمان حقيقت ته نه شي رسپدلي، خو چې خلک تا ستا پر عيبونو عييجن نه کري او ته د خپل عيب د اصلاح او لري کېدا لپاره لاس پکار نه شي، خپل عيب پخپله اصلاح کړي، کله چې دا چاره تر سره کړي دا به ستا پر خونسه، ستا نفسي عبادت وي او دا ډول خلک الله تعالى ته ډېر ګران دي. (البداية والنهاية، ۲۵۴/۹)﴾

محاسبه!

﴿ انسان تر هغه مهاله په خير دي، چې د خپل خان له پلوه نصيحت کوونکي (واعظ) لري او له خان سره حساب کول يې له ارزښتمنو چارو خخه وي. (البداية والنهاية، ۲۵۶/۹)﴾

﴿ مؤمن د الله عز وجل د رضا لپاره له خپل خان سره محاسبې ته ژمن وي، د قیامت په ورځ به پر هغو خلکو حساب اسانه وي، چا چې په دنيا کې له خان سره حساب کړي وي او پر هغو به حساب ډېر

سخت وي، چا چې دنيا کې له خان سره د حساب کولو پرته ژوند
کړي وي... (البداية والنهاية، ٢٥٦/٩)

د دي امت غوره او د سر خلک مې ليدلې، ډېره موده له هغوي سره
وم، به الله قسم دوى له حلالو خيزونو خخه دومره ډېر پرهېز کاوه،
خومره چې تاسي له حرامو خخه نه کوي، هغوي د خپل رب پر
كتاب عمل کاوه او هم يې د خپل پېغمبر صلى الله عليه وسلم د
سننو پېروي کوله؟.

دغه راز مېرمن ته به يې د خانګريو خورو د تيارولو حکم نه کاوه، د
دوی کوم کس به چې خپل کور ته ننوت، که د خوراک خه خيز به
يې مخي ته کېښو دل شو، خورل به يې او که خه به نه و، غلى به
کېناسته او هېڅ به يې خه نه ويل. (البداية والنهاية، ٢٥٦/٩)

خلور خويونه چې په چاکې وي، الله عز وجل پري خپله مينه
را بسته کوي او خپل رحمت پري وروي.

څوک چې له مور و پلار سره نرمي او بېگنه کوي، د مردي سره
نرمي او بېگنه کوي، د يتيم کفالت او روزنه کوي او د کمزوري سره
مرسته کوي. (البداية والنهاية، ٢٥٧/٩)

خلکو ته د هغوي د عملونو پر بنست باور او اعتبار ورکړئ، ویناوي
يې پرېدئ، الله عز وجل هېڅ وینا له عملی دليل پرته نه ده
پېښې، خکه عملی دليل سره د وینا دروغ او رښتیا خرګندېږي، که
ښه خبره دي تري واورېده، وینا وال ته يې هر ګلی دي. (البداية و
النهاية، ٩، ٢٥٥)

د عمل امېل؟!

دنيا لاره او عملونه مو، د امېلونو په خېر په غارو کې پاتې
شو.(البداية والنهاية، ٢٥٧/٩)

روژه کې خولي ته او به اچول!

﴿ خه باک نه لري، که روژه تي په گرمى کې د يخوالى په نيت خولي
ته او به واقوي يا بدن پر او بويخ کړي. (الجامع بين الصحيحين، ٢٣٩/٢)
﴾ يو خل ابن سيرين رحمه الله وويل:

روژه تي تازه مسواك کارولي شي، چا ورته وويل: هغه خو خوند
لري، ابن سيرين رحمه الله ورته وليل: او به هم خوند لري او مضمضه
پري کوي، يانې خولي ته يې اچوي. (الجامع بين الصحيحين، ٢٣٩/٢)

﴿ د ابن سيرين رحمه الله خبره مې ددي له امله د حسن بصرى رحمه
الله له خبرې سره جوره کړه، چې د هغه له خبرې سره يې تړاو لره،
تاييد يې پکې و او بله خبره دا ده، چې دواړه د يو وخت ملګري
و. (فاروقى)﴾

﴿ که مج د روژه تي حلق (كومي) ته ننوحى، روژه تي باندي خه نشه،
يانې روژې ته يې زيان نه رسيري. (الجامع بين الصحيحين، ٢٣٩/٢)

﴿ اي انسانه! د حق او ثواب خه کار د ریاء لپاره مه کوه او هم يې د
حیاء له امله مه پړې ده. (مواعظ الحسن البصري، ٤٢ ص)

﴿ دا امت تر هغه وخته په خير دي، د الله عز وجل په پرده کې دي او
د سیوري تر وزر لاندي دي، خو يې چې غوره خلک د ناکاره خلکو
په وړاندې نرمې غوره نه کړي (يانې چې نېکان يې د بدانو په وړاندې
نرمې او غوره مالي پیل کړي) ابار (بنه خلک) يې د بد کارانو په
وړاندې تعظيم او درناوى ونه کړي او قاريان يې د چارواکو لور ته

کاره نه شي، دا چاري چې کله پيل کري د الله عز وجل لاس تري
پورته شي، زور واکي پري مسلط او وګومارل شي دوى ته ناکاره
عذاب ورکوي او د اختر عذاب خو لا زيات سخت او تلپاتي
کېدونکي دی او په زرونو کې يې وېره او رعب واقوي.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ٦٨ ص)

د هغه خلکو په څېرمه کېړه، چې د عالمانو علم او حکيمانو نادرې
غوره خبرې را غونډوي او په عمل کې د کم عقلانو پر لاره روان
وي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ٦٨ ص)

ذکر په دوه ډوله دی!

سیدنا امام حسن بصری رحمه الله وايي: ذکر په دوه ډوله دی، ستا
او ستا د رب عز وجل په منځ کې، د رب ذکر؛ دا ذکر ډېره بسايسټه
او ستړه بدله لري او له دي نه هم ډېره غوره ذکر دا دي چې د حرامو
په وړاندې الله عز وجل در یاد شي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ٦٩ ص)

يو سړي حسن بصری رحمه الله ته وویل: دلته خینې کسان دي
غواړي، چې د دوى کوم کس ته لور په نکاح ورکړم، نو د کوم صفت
خاوند ته يې ورکړم؟

د سرو زرو گرنسه!

حسن بن أبي الحسن رحمه الله ورته وویل: دوى کې يې هغه کس
ته ورکړه، چې د الله عز وجل خخه وېږې، که يې خوبنېده عزت به
يې کوي او که يې نه خوبنېده، ظلم به پري نه کوي.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ٧٠ ص)

د ژبې ساتنه!

څوک چې دېری خبرې کوي، دېر دروغ وايي.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ۷۱ ص)

داز!

دا هم خيانت دي، چې د خپل مسلمان ورور راز خلکو ته

بيانوي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۷۱ ص)

درې ډوله ياد؟!

امام حسن بصرى رحمه الله ويلى: د نورو خلکو ياد درې بنې لري،
چې د غيبت، بهتان او إفك پر نومونو يادېږي او دا ټولي بنې د
الله عز وجل كتاب کې يادي شوي دي.

غيبت: دي ته وايي چې د مسلمان په اړه هغه خبرې کوي، کومې
چې په هغه کې وي.

بهتان: دي ته وايي چې پکې نه وي او ته یې ورپسې وايي، او (إفك)
دي ته وايي چې په اړه یې هره خبره تاته رسیدلې وي، ته یې پسې
وايي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۷۲)

زړينه گربنه!

مَنْ نَمَّ لَكَ نَمَّ عَلَيْكَ. (إحياء علوم الدين، ۱۵۶/۳)

ڇباره: څوک چې د بل خبره تاته راوړي، ستا خبره هم بل ته
ورې.

يو چا حسن بصرى رحمه الله ته وویل: ځینې خلک وايي: مور د الله
نه هيله لرو او عمل ضایع کوي!.

حسن بصرى رحمه الله وویل:

دا د دوي تشي هيله دي، چي کوي يې، خوک چي د خه شي هيله لري، د هغه طلب کوي او له خه شي، چي وېرېري له هغه نه تېبنته کوي. (مواعظ الامام الحسن البصري)

تفکر او عبادت!

يو ساعت فکر کول، د تولې شپې له عبادت نه غوره دي!
د چا په خبرو کې چې حکمت نه وي بې گتې دي، د چا په چوپتیا کې چې فکر کول نه وي، سهوه ده، د چا په نظر کې چې عبرت نه وي هسې لوبه ده. (مواعظ الامام الحسن البصري)

هيله او سهوه!

سهوه او هيله، بنیادم لپاره دوه ستر نعمتونه دي، که دا دواړه نه وي مسلمانان به پر لارو نه وي تللى. (مواعظ الامام الحسن البصري)

جنت راحت دي!

الله عز وجل یوازي جنت د مؤمن لپاره راحت گرخولي، یاني له جنت پرته بل دمه ځای نشته. (مواعظ الامام الحسن البصري، 76 ص)

په الله قسم!

- » موږ د فناء لپاره نه یو پیدا شوي؛ بلکې له یو کور نه بل کور ته لېردول کېږو. (مواعظ الامام الحسن البصري، 76 ص)
- » کوچنيتوب کې د علم طلب، کانې کې د ليکلو په خېر دي او بودا توب کې د علم طلب، پر او بود ليکلو په خېر دي.
(مواعظ الامام الحسن البصري، 77 ص)

مینه له عمل پرته گته نه لري؟

▶ په دې خبره څان مه تېر باسه چې وايي، (انسان به د قیامت په ورخ له هغه چاسره وي، چې له چا سره يې مینه کړي وي) له عمل پرته به هېڅکله له نېکانو سره یو څای نه شي، یهودو او نصاراوو له څپلو پېغمبرانو سره مینه لرله؛ مګر سوګند پر الله! نه به په حشر کې له هغوي سره ملګري وي او نه به د هغوي په ډله کې ننوخي، بلکې دوى د دوزخ خاشاک دي او دوزخ ته به ورننوخي.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ۸۵ ص)

▶ خوک چې له الله عز وجل خخه وېږدي، الله تعالى تري هر خیز وپروي او خوک چې له خلکو خخه وېږدي، الله تعالى يې له هر خیز نه وپروي، یاني له هر خیز نه په زړه کې د وپري احساس کوي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۹۱)

دوستانه!

تقدير نيم کسب دي، دوستانه نيم عقل دي او په بنه طريقه د حاجت طلب کول نيم علم دي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۹۵ ص)

د بسکلا پانه!

يو سري امام حسن بصرى رحمه الله ته وویل: ابو سعیده!

کوم ډول پونساک دي ډېر خوبنېږي؟

امام حسن بصرى رحمه الله وویل: کوم چې ډېر سخت، خشن او د خلکو په نزد بېکاره او بې ارزښته وي!

سري وویل: ايا رسول الله صلى الله عليه وسلم نه روایت شوي نه

دي، چې: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ. (صحیح مسلم)

زېلره: بې شىكە اللە بىشكلى دى، بىشكلا خوبىسى.

امام حسن بصرى رحمه اللە وويلى: ورارە، تە بل لور تە لارى!
كە بىشكلا د اللە پە نزد، پە پۈنساڭ كې وي، بد كاران بە د اللە پە نزد
لە تېكانو خەخە دېر مخور وي، بلكى حقيقى بىشكلا، د عبادتونو پە
كولو سره اللە تە نبودى كېدل دى، لە گناھونو خەخە ئان ساتىل دى،
بىسە او عزىزىمن اخلاق او خويونە لرل دى، لە رسول اللە صلى اللە عليه
وسلم نە پە صحيح حديث سره دا ھم روایت شوي:

يُعِشْ لِأَتَمَّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ. (مؤطأ لإمام مالك)

زېلره: زە ددى لپارە را ستول شوي يە چې نېك خويونە او اخلاق
بىشىپ كرم. (مواعظ الإمام الحسن البصري، ٩٦ ص)

ظالم لپارە دعا!

خوک چې ظالم لپارە پە خەمكە كې د پاتى كېدلە دعا غوارى، پە
يقىنى دۇل ھەنگە دا خوبىسى، چې پە خەمكە د اللە نافرمانى
وشىي. (مواعظ الإمام الحسن البصري، ١٠١ ص)

لە خلکو بى پروا او سە!

ھەنگە چاتە نە ورخەم چې خېلە شىتمىي را خەخە پېتىوي، خېل فقر او بى
وزلىي را بىكارە كوي، دروازە مې پر مخ ترى او خە چې ورسە دى،
ھەنگە رانە منع كوي، زە ھەنگە ذات بىلم چې دروازە مې پر مخ خلاصوى،
خېلە غنا او شىتمىي راتە بىكارە كوي او د خېلە شتو او لورىيىنە لور
تە مې وربولي. (مواعظ الإمام الحسن البصري، ١٠١ ص)

موعظه دلیل دی!

- ﴿ يو خل امام حسن بصری رحمه الله يو حدیث بیان کړ، يو کس تری و پوبنستل: ابو سعیده! دا حدیث مو له چا نه روایت کړی، یانې د سند راویان یې څوک دی؟ بصری امام وویل: ته پړی څه کوي، چې له چانه روایت شوی؟ تاته نصیحت ورسید او حجت (دلیل) درباندي ثابت شو. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۱۰ ص)
- ﴿ د خیر املاء او خبری له چوپتیا نه غوره دی او چوپتیا د شر له ملء او خبرو نه غوره ده. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۱۴ ص)

په باطل رضا کېدل!

يو سري اوښه ووژله؛ مګر الله عز وجل ټول قوم ته عذاب ورکړ،
ځکه ټول قوم له ده سره د اوښې په وژلو رضا او خوبني بنودلې
وه. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۱۴)

درېيو نه ځان ساته!

له درېيوو څخه وېږډ او ځان تری ساته چې شیطان دی پر نفس
برلاسی نه شي.

۱: له (پردي) بسحې سره مه یوازي کېړه، که څه هم چې ته وايي،
چې قرآن ورنبایم!.

۲: د بادشاہ دربار ته مه ورنوځه، که څه هم چې ته وايي، د نېکۍ
حکم ورته کوم او له بدی نه یې منع کوم.

۳: له بدعتي سره مه کېنه، ځکه دی دې زړه ناروغوي او دين دې
درباندي خرابوي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۱۵ ص)

مؤمن دا سې وي:

مؤمن حلیم دی، جاهلانه چال چلند نه کوي، که خه هم چې له ده سره يې خوک کوي، بیا امام حسن بصری رحمه الله دا ایت ولوست:

وَإِذَا خَاطَبُهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا. (الفرقان، ٦٣)

زړاره: که جاهلان يې مخې ته راشي، ورته وايي: تاسې ته سلام. (مواعظ الامام الحسن البصري، ١١٦)

تعارف!

له یو سړي سره ناسته کول او دا پوبښنه ترې نه کول، چې نوم او د پلار نوم مو خه شي دی؟ دا د کم عقلاتو ناسته ده.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ١٢٠ ص)

د امام حسن بصری رحمه الله ژړا!

حمزه الأعمى وايي: زه به د امام حسن بصری رحمه الله کور ته چې ورتلم هغه به ژړل او کله به يې چې خنګ ته ورغلم، لمونځ به يې کاوه، ژړل به يې او د ژړا څګپروی به يې اورېدل کېده، یوه ورڅ مې ورته وویل: تاسې ډېر ژاړئ؟! راته يې وویل: زویه، مؤمن چې نه ژاړي نو خه به کوي؟ زویه، ژړا د رحمت بلونکې ده، که وس دې کېږي او ټول عمر ژړلی شي؛ نو دا کار وکړه! کېدی شي، الله تعالى درباندي ورحميري، بیا نو ته له دوزخ خخه ژغورل شوي يې.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ١٢٣ ص)

حملة القرآن!

﴿ امام حسن بصری رحمه اللہ ویلی: حملة القرآن دری کسان دی، یو هغه کس دی چې له قرآن کریم نه یې پانګه جوړه کړی، له یو بنار نه یې بل بنار ته لېږدوی او له خلکونه پري هغه خه تر لاسه کوي، خه چې له خلکو سره دی. ﴾

دویم هغه کس دی چې د قرآن کریم توري یې یاد کړي او د هغه حدود یې ضایع کړي دي او د دې په وسیله له چارواکو نه تاویری را تاویری او د خپل بنار او سیمې پر خلکو خان لوی گنې، قرآن والو کې دا ډول خلک ډېر دی، اللہ عز وجل دې یې نه ډېر وي.

درېم هغه کس دی چې قرآن کریم یې لوتی او د قرآن دوا (درمل) یې د خپل زړه پر ناروغۍ پوري کړي، شپې یې پري شوګیر کړي او سترګو یې پري اوښکې توې کړي وي، د خشوع جامه یې پر غاره او له خېږي نه یې غم خرګندېږي.

په اللہ قسم! دا ډول کسان په حملة القرآن کې له کبریت احمر نه هم ډېر کم دي، اللہ عز وجل، همدی د رحمت په ډېر ورنست خروبوی، مرسته پري رالېږي او له افتونو یې ساتي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۲۸ ص)

﴿ مخکینوو خلکو قرآن د رب د لوري د پېغام په ډول پېژندل، د شپې به یې پکې غور او تدبر کاوه او د ورځې به یې د رب د پېغامونو عمل او تطبیق کاوه. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۲۸ ص) ﴾

د عقلمن ڙيه!

د عقلمن ڙيه د زره شاته وي د خبرو اراده چي کله وکري، لومري
فکر کوي، که خبرو کي ورته گته بشکاره شي خبری کوي او که تاوان
پکي و گوري، بيا چوب کيري او د ناپوه زره د ڙبي شاته وي، د خبرو
ھود چي وکري، سملاسي خبری کوي که گته يي پکي وي او که
تاوان؟. (مواعظ الامام الحسن البصري، ١٣٣ ص)

عقل!

ڊهـر خلـي يـو سـري عـالم ويـ او عـابـدـ نـهـ ويـ او دـاسـيـ هـمـ كـبـريـ،ـ چـيـ
يو سـريـ عـابـدـ ويـ او عـقلـمنـ نـهـ ويـ. (مواعظ الامام الحسن البصري، ١٣٣ ص)

عملنامه دـيـ ولوـله!

► دـادـمـ زـويـهـ! دـالـلـهـ عـزـ وجـلـ دـاقـولـ يـادـ کـرـهـ:

وَ كُلَّ إِنْسَانٍ الْزَّمْنَهُ طُرِّئَةٌ فِي عُنْقِهِ وَ نُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَهُ
مَنْشُورًا ۝ إِقْرَا كِتَبَكَ ۝ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۝. (الإسراء)

ڇـباـرهـ: دـ هـرـ اـنسـانـ عـملـنـامـهـ موـبـ دـ هـغـهـ پـهـ خـپـلـهـ غـارـهـ کـيـ ڪـوـونـدـ کـريـ
ديـ اوـ دـ قـيـامـتـ پـهـ وـرـخـ بـهـ موـرـ يـوهـ ليـکـنهـ هـغـهـ تـهـ رـاـوبـاسـوـ چـيـ هـغـهـ بـهـ
يـيـ دـ يـوـ پـرـانـسـتـيـ کـتـابـ غـونـديـ وـمـومـيـ *ـ لوـلهـ خـپـلـهـ عـملـنـامـهـ نـنـ دـ
خـپـلـيـ مـحـاـسـبـيـ لـپـارـهـ تـهـ پـخـپـلـهـ کـافـيـ يـيـ.

پـهـ اللـهـ سـوـگـندـ! اللـهـ عـزـ وجـلـ درـسـرـهـ خـوـمـرـهـ عـدـلـ کـريـ،ـ چـيـ پـخـپـلـهـ يـيـ.

پـرـ خـپـلـ ڇـانـ حـسـيـبـ گـرـخـولـيـ يـيـ... (مواعظ الامام الحسن البصري، ١٣٤ ص)

► دـينـ دـ مؤـمنـ اـصلـ شـتـمنـيـ دـهـ،ـ چـبـريـ چـيـ ويـ دـاـ هـمـ وـرـسـرـهـ ويـ،ـ نـهـ

يـيـ پـهـ سـفـرـ کـيـ لـهـ ڇـانـ نـهـ وـرـوـسـتـهـ پـرـبـرـديـ اوـ نـهـ يـيـ اـمـانـتـ سـاتـلوـ کـيـ

پـرـ خـلـكـوـ باـورـ لـريـ. (مواعظ الامام الحسن البصري)

▶ بې علمه عمل کوونکى داسې دى لکه بې لارې چې روان وي له اصلاح نه يې فساد او ورانى ڈېر وي... (مواعظ الامام الحسن البصري)

وبره او هيله!

پکار دا ده، چې وبره دې پر هيله برلاسې وي، هيله چې كله پر وبره زور وره او برلاسې شي زړه خرابوي.

خومره نا اشنا چاره؟!

دغه راز سيد التابعين امام حسن بصرى رحمه الله ويللي:
د هغه چا پر حال تعجب پکار دى، چې له عذاب نه وبرېږي او گناه نه ځان نه بندوي او د هغه چا پر حال تعجب پکار دى، چې د ثواب هيله لري او عمل نه کوي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۴۱ ص)

بېړه وکړئ!

د مرګ له راتلو وړاندې پر نېکو چارو بېړه وکړئ، ځکه کړي نېکې چاري ستاسي دی، نه هغه چې له تاسي وروسته پاتې دی.
(مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۴۱ ص)

▶ که خوک پياورۍ وي، پياورتیا دې د الله په عبادت کې وکاروي او که خوک کمزوري وي، د الله عز وجل له نافرمانی دې ځان بند کړي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۴۲ ص)

ستاینه د غندني په جامه کې؟!

که یو سړۍ په بشکاره ډول، خپله بدې بيانوي؛ نو په پټ ډول، دا د ده لپاره ستاینه ده. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۴۴ ص)

پر عمر حرص!

ڏپر داسی خلک می لیدلی، چې پر عمر یې ٿومره ڏپر حرص او
بخل کاوه، هومره یې پر دینارونو او اشرفیو نه کاوه.

(كتاب الزهد لابن مبارك، ٤ ص)

دعا په عمل سره پورته گېږي!

امام حسن بصری رحمه اللہ ویلی:

نېک عمل، سپېخلي کلمي او خبری د الله عز وجل لور ته پورته
کوي کله چې خبری پاکي او سپېخلي وي او عمل بد او ناکاره وي،
وینا عمل ته وراندي کولي شي او عمل یې له وینا خخه ڏپر لایق
دی. (مواعظ الامام الحسن البصري، ١٤٧ ص)

له ريانه ٿوي او سڀه!

يو سري به قول قرآن ياد کري و او گاوندي به یې تري خبر نه و، يو
سري به په دين کي ڏپره پوهه تر لاسه کري وه او خلک به پري خبر
نه و، يو سري به په جومات کي او برد لمونخ پيل کري و او د کور دنه
مېلمانه به یې تري خبر نه و، چې کوربه په جومات کي لمونخ کوي،
ڏپر داسی خلک مو هم موندلي چې د ڄمکي پر مخ کوم نېک
عمل به په پته کېده، په بسکاره به یې هېڅ نه کاوه، په تحقیق سره
مسلمانانو به په دعا کي ڏپر کوبنبن کاوه او غربه به یې چا نه اورېده؛
حکه اللہ عز وجل وايي:

أُذْعُواَرَبِّكُمْ تَضَرُّعًاً وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ ﴿٥٥﴾ . (الأعراف)

ڙباره: خپل رب وبلئ په زارپو زارپو او په پته پته، دا یقيني ٥٥، چې
هغه له حده تپري کونکي نه خوبسوی.

دغه راز الله عز وجل وايي:

إذنًا دى ربَّه نداءً خَفِيًّا . (مريم)

ڙباره: کله چې هغه خپل رب په پته پته وباله. (الزهد لابن مبارك، ٤٥ ص)

وصيت!

مسلمان هېڅکله په مړه ګډه خوراک نه کوي او ليکلی وصيت يې

تل تر بالخت لاندي وي. (الزهد لابن مبارك، ٩٢ ص)

د سروزرو کربنې!

﴿ حميد الطويل وايي: حسن بصرى رحمه الله د ثابت بناني رحمه الله
خنگ ته ددي لپاره ورغى چې له ده سره د یو مسلمان د حاجت
پوره کولو لپاره لار شي، ثابت ورته وویل: زه په اعتکاف کې يم، يانې
له تاسره نشم تللې ! ﴾

حسن بصرى رحمه الله ورته وویل: د مسلمان ورور د حاجت پوره
کول راته د یو کال له اعتکاف نه غوره دي. (الزهد لابن مبارك، ٥٨ ص)

﴿ او ابن مبارك رحمه الله له ابو جعفر خخه نقل کړي، چې یو سړۍ
حسین بن علي رضي الله عنهمما ته راغى او د خپلې اړتیا پوره کولو
لپاره یې ترې مرسته وغوبښه، حسین بن علي رضي الله عنهمما په
اعتکاف کې و، دې کس ته یې وویل: که زما اعتکاف نه وي درسره به
تللې وم او ستا اړتیا به مې پوره کړي وه؛ اړمن کس له ده خخه لار او
حسن بن علي رضي الله عنهمما ته ورغى، هغه ته یې خپل حاجت او
اړتیا یاده کړه، حسن بن علي رضي الله عنهمما ورسره روان شو، (لاره
کې یې) حسن بن علي رضي الله عنهمما ته وویل: زما دا خوبښه نه
وه، چې تا پخپل کار کې ستړي کرم؛ مګر زه لومړي حسین بن علي

منځلاري اوسيه!

منځلاري اوسي، په مينه کې هم او په کينه کې هم؛ ځينو خلکو، د ځينو نورو په مينه کې افراط وکړ، نو هلاک شول او ځينو بیا د ځينو نورو سره په کينه کې افراط وکړ، نو هلاک شول، مه په مينه کې افراط کوه او مه په کينه کې افراط کوه! (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۶۱ ص)

پاک خواره!

دوه ډوله خواره پاک دي، لومړي؛ چې یو انسان د لاس کار کوي او د لاس له ګټې خواره لاسته راوري.

دويهم، یو انسان پر خپلې شا بارونه لېردوی را لېردوی او له ګټې یې خواره لاسته راوري. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۶۱ ص)

لګښت کې منځلاري توب!

معلى بن زياد وايي: له حسن بصری رحمه الله نه مې اورېدلې پر الله عز وجل به یې سوګند کاوه او ويل به یې: هغه خوک هېڅکله فقير شوي نه دي، چې په لګښت کې منځلاري توب (اقتصاد) کړي دي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۶۳ ص)

د شهوت میراث!

ډېر څلې د یو نظر کتلو سره د انسان په زړه کې شهوت پیدا کېږي او ډېر څلې داسي هم کېږي، چې شهوت خپل خاوند ته اوږد غم په میراث پرېږدي. (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۶۴ ص)

د جنت توښه!

﴿ دنیا د مؤمن لپاره بنه کور دی، لړ عمل پکې وکړي او د جنت توښه تري ځان ته تر لاسه کړي. ﴾

د کافر او منافق لپاره دنیا بد کور دی، د شمېر شپې ګټه تري واخلي او همدا یې د دوزخ لپاره توښه شي.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ١٦٥ ص)

﴿ الصلوات خير موضوع، من شاء استقل، و من شاء استكثراً.﴾ (كتاب الزهد لامام أحمد)

ڇباره: لمونځ غوره موضوع ده د هر چا خوبنې، چې لړ کوي، که ډېر کوي.

﴿ يو سري حسن بصرى رحمه الله ته وویل: ابو سعیده! د دنیا په اړه خه وايي؟ حسن بصرى رحمه الله وویل: ﴾

و ما عسى أن أقول في دار حلالها حساب و حرامها عقاب.

ڇباره: نه ده نبدي، چې زه د هغه کور په اړه خه ووایم، چې د حلالو په اړه یې حساب کېږي او په حرامو یې سزا ورکول کېږي.

د سرو زرو کربنې!

ابن صبيح وايي: يو کس امام حسن بصرى رحمه الله ته له وچکالۍ نه شکایت وکړ، حسن بصرى رحمه الله ورتہ وویل: د الله نه بښنه وغواړه، یانې استغفار وايې!

بل کس ورتہ وویل: دعا راته وکړه چې الله زوي راکړي، حسن بصرى رحمه الله ورتہ وویل: استغفار وايې!

بل کس ورتہ د باغ د وچېدلو شکایت وکړ، حسن بصرى رحمه الله

ورته وویل: استغفار وایه!

ابن صبیح وایی: مور ورته وویل: ابو سعیده! تاسی خنگه مور
در بوارو ته د استغفار سپارښته وکړه؟

حسن بصری رحمه الله وویل: ما له ئان نه خه شی نه دی ویلی.

الله عز وجل سورت نوح کې وایی:

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝ يُرِسِّلِ السَّيَّأَةَ عَلَيْكُمْ مَدْرَارًا ۝ وَ
يُنِيدُكُمْ بِآمُوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّتٍ وَيَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝ .(نوح)

ڙباره: ما وویل له خپل رب نه ببننه وغواړئ، بیشکه چې هغه خورا
ډېر ببنونکي دي * هغه به پر تاسی له آسمانه بنه اور بستونه وکړي *
tasí te به مالونه او اولادونه در په برخه کړي، ستاسی لپاره به
باغونه پیدا کړي او ستاسی لپاره به ويالي وبهوي.

دنیا د خوب لیدل دي؟

﴿ توله دنيا له سر نه تر پایه داسي مثال لري، لکه يو انسان چې
ویده شي، په خوب کې د خپلې خوبنې ډېر محبوب خيزونه
وګوري، ناخاپه له خوبه راویښ شي (او هېڅ خیز په لاس
ورنشي). (مواعظ الامام الحسن البصري، 185 ص)

﴿ کوم مسلمان چې د خوب په مهال خپلې بستري ته ورځي
او رب عز وجل یادوي، (د ذکر له برکته یې) بستر خای د الله لپاره
جومات ګرځي او نوم یې د ذاکرینو په لیکلر کې لیکل
کېږي. (مواعظ الامام الحسن البصري، 185 ص)

عالمان او عمل!

علم د عمل لپاره زده کړئ او عمل پري وکړئ، په الله سوګند! الله
تعالی مو د علم بدله نه درکوي؛ مگر هله چې عمل پري وکړئ، د
ناپوهانو پیاوړی اراده دا وي، چې علم د روایت په بهه زده کړي او د
عالمانو پیاوړی اراده، د علم د رعایت، پاملرنې او عملی کولو په بهه
وي.

دغه راز حسن بصری رحمه الله ويلی:
د الله تعالى په وراندي د وينا او روایت خاوند خه ارزښت نه لري، د
الله تعالى په وراندي د فهم او درایت خاوند دې ارزښت لري.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۸۸ ص)

د ابلیس ژوند؟!

﴿ الله تعالى په دنيا کې د اوږدي مودي لپاره پاتې کېدل، د خپل
بدترین مخلوق (ابلیس) پرته بل چالپاره نه دي تاکلي.﴾

(مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۹۴ ص)

﴿ کوم لمونځ کې چې زره حاضر نه وي، داسي لمونځ دي له ثواب نه
عذاب ته ژر رسوی.﴾

عدة الكريم، فعل و تعجیل، وعدة اللئيم، تسویف، و تطویل.

(الحسن بصری لابن الجوزی، ۲۲ ص، مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۹۴ ص)

﴿ حسن بصری رحمه الله، نعیم بن رضوان ولید چې په لاره روان او د
کبرجن انسان په خېر یې تګ کاوه حسن بصری رحمه الله وویل: ده
نه وګورئ، په ده کې هېڅ داسي اندام نشته؛ مگر په هر اندام کې
یې د الله نعمتونه دي.﴾ (مواعظ الامام الحسن البصري، ۱۹۶ ص)

ڏٻي او ڙهونه!

يا عجبا للآلسنة تصف و قلوب تصرف و اعمال تخالف.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ١٩٦ ص)

يا عجبا لابن ادم، حافظاه على رأسيه، و لسانه قلمهما و ريقه
مدادهما، وهو بين ذالك يتكلم بما لا يعنيه.

(مواعظ الامام الحسن البصري، ١٩٦ ص)

د مرگ گوابن:

يو خل حسن بصرى رحمه الله (الْهَمْكُمُ التَّكَاثُرُ) ولوست، بيا يې
وويل: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ .

په الله قسم، د دوزخ له اور نه غافل او د تلپاتې نعمتونو خخه بوخت
شوي يو، بيا يې وويل: كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ، ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ .

ڙباره: هېڅکله داسي نه ده ډېر ژر به تاسي پوه شئ * بيا (واوري
چې) هېڅکله داسي نه ده ډېر ژربه تاسي پوه شئ.

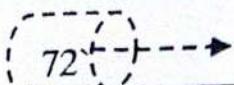
بيا يې وويل: اي خلکو! که چېرې مخلوق درته د مرگ گوابن وکړي،
پر ځمکه به مو قرار ونه شي، نو د ملک الملوك، همېشني ژوندي
ذات له گوابن نه خنګه غافل يئ؟!

کله به يې چې قرآن تلاوت کاوه او دي سourt ته به ورسپدې تري به
نه تېرپدې بيا - بيا به يې لوسته او ژول به يې؛ تر دي چې ځګړوی
به يې غلى شو. (مواعظ الامام الحسن البصري، ٢٠٠ ص)

مأخذونه!

- ١: سير أعلام النبلاء (للذهبي)
- ٢: حلية الأولياء (لأصبهاني)
- ٣: البداية والنهاية (لابن كثير)
- ٤: الجامع بين الصحيحين (لشامي)
- ٥: موعظ واقوال الصالحين وصالحات (للهانوي)
- ٦: موعظ الحسن البصري (لشامي)

د ژیارون نور آثار

- ۱) جنت
- ۲) سل دعاګانې
- ۳) عمره
- ۴) الشهید
- ۵) د قبر شپه
- ۶) الشفاء
- ۷) د ايمان جوره
- ۸) د معراج شپه
- ۹) عملنامه
- ۱۰) قرآنی دعاګانې
- ۱۱) اسم اعظم
- ۱۲) د بسم الله گتني او فضائل
- ۱۳) خلور کلمي
- ۱۴) لړ عمل پېر ثواب
- ۱۵) اسانه لمونځ
- ۱۶) اسانه ديني بسوونه
- ۱۷) اوه شپې - اته ورځي
- ۱۸) سل حدیثونه
- ۱۹) جوامع الكلم
- ۲۰) جواهر الكلم
- ۲۱) د مسلمانو مېرمنو لپاره سل احاديث
- ۲۲) زاد الطالبيين (پښتو ژباره)
- ۲۳) غونچه (د ماشومانو لپاره سل احاديث)
- ۲۴) د معجزو پېغمبر

(۲۵) جواهرات (د صحابو ویناوي)

(۲۶) د سرو زرو خبری

(۲۷) د سرو زرو کربنی (د حسن بصری رحمه الله ویناوي) (همدا اثر)

(۲۸) د سپینو زرو خبری (عبدالله بن مبارک رحمه الله ویناوي)

(۲۹) طلایی خبری

(۳۰) مرغلری

(۳۱) زره د چا دی؟

(۳۲) له ژوند سره مینه وکړئ!

(۳۳) وخت له تا مینه غواړي!

(۳۴) المأثورات (مستند ذکر ونه او دعاګانې)

(۳۵) موسکا

(۳۶) د لمروړانګې (دینې پوبنتنې او څوابونه)

(۳۷) اقرأ قاعده

(۳۸) دغه ګل دی دغه خار (د عبدالرحمن بابا خوشuronه)

(۳۹) شنه پانه

(۴۰) الجواهر النبوية (۳۱۹) احادیث

(۴۱) منهاج المسلم (پښتو ڦبارة)

(۴۲) مختصر الفوائد (پښتو ڦبارة)

(۴۳) رنا درسره واخله!

(۴۴) ممتاز شخصیت

(۴۵) حج

(۴۶) زره په احادیثو کې